

Standardi Ndërkombëtar i Raportimit Financiar 8

Segmentet e Shfrytëzimit

SNK 14 *Segmenti që raporton* u publikua nga Komiteti i Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit në Gusht 1997. Ai zëvendësoi SNK 14 *Raportimi i Informacionit Financiar nga Segmentet* (publikuar në gusht 1981 dhe riformatuar në vitin 1994).

Në Prill 2001, Bordi i Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit (BSNK) vendosi që të gjitha standardet dhe interpretimet e nxjerra sipas Statuteve të mëparshme të vijonin të ishin të zbatueshme përveçse dhe derisa ato të ishin amenduar apo shfuqizuar.

SNK 14 u amendua më pas me deklaratat e mëposhtëme:

- SNK 2 *Inventarët* (publikuar në dhjetor 2003)
- SNK 8 *Politikat Kontabël, Ndryshimet në Vlerësimet Kontabël dhe Gabimet* (publikuar në dhjetor 2003)
- SNK 16 *Aktivitet Afatgjatë Materiale* (publikuar në dhjetor 2003)
- SNRF 3 *Kombinimi i Bizneseve* (publikuar në mars 2004)
- SNRF 5 *Aktivitet Afatgjatë që Mbahen për t'u Shitur dhe Operacionet jo të Vijueshme* (publikuar në mars 2004)
- SNRF 7 *Instrumentet Financiarë: Dhënia e Informacioneve Shpjeguese* (publikuar në gusht 2005).

Në nëntor 2006 KSNK nxori SNRF 8 *Segmentet e Shfrytëzimit*, i cili zëvendësoi SNK 14.

PËRMBAJTJA

HYRJE

IN1–IN18

**STANDARDI NDËRKOMBËTAR I RAPORTIMIT FINANCIAR 8
SEGMENTET E SHFRYTËZIMIT**

PARIMI THEMELOR

1

OBJEKTI

2–4

SEGMENTET E SHFRYTËZIMIT

5–10

SEGMENTET RAPORTUESE

11–19

Kriteret e bashkimit

12

Kufijtë sasiore

13–19

DHËNIA E INFORMACIONEVE SHPJEGUESE

20–24

Informacion i përgjithshëm

22

Informacioni për fitimin ose humbjen, aktivet dhe pasivet

23–24

MATJA

25–30

Rakordimet

28

Riparaqitja e informacionit të raportuar më parë

29–30

DHËNIA E INFORMACIONEVE SHPJEGUESE PËR NJËSINË EKONOMIKE

31–34

Informacion për produktet dhe shërbimet

32

Informacion për zonat gjeografike

33

Informacioni për klientët kryesorë

34

PERDIUDHA KALIMTARE DHE DATA E HYRJES NË FUQI

35–36

TËRHEQJA E SNK 14

37

SHTOJCAT

A Termi i përkufizuar

B Amendime për SNRF-të e tjera

MIRATIMI I SNRF 8 NGA BORDI

BAZA PËR KONKLUSIONE *shih broshurën e dhënë veças*UDHEZIM PËR ZBATIMIN *shih broshurën e dhënë veças*

Standardi Ndërkombëtar i Raportimit Financiar 8 *Segmentet e shfrytëzimit* (SNRF 8) është dhënë në paragrafët 1-37 dhe në Shtojcat A dhe B. Të gjithë paragrafët kanë të njëjtën rëndësi. Paragrafët në shkronja **te zeza të theksuara** parashtrojnë parimet kryesore. Përkufizimet e termave jepen në Fjalorin Shpjegues të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar. SNRF 8 duhet të interpretohet në kontekstin e parimit të tij themelor dhe të Bazës për Konkluzione, të *Parathënies së Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar* dhe të *Kuadrit për Përgatitjen dhe Paraqitjen Pasqyrave Financiare*. SNK 8 *Politikat Kontabël, Ndryshimet në Vlerësimet Kontabël dhe Gabimet* jep një bazë për zgjedhjen dhe zbatimin e politikave kontabël në rastet e mungesës së udhëzimeve specifike.

HYRJE

Arsyet për publikimin e SNRF-së

- IN1 Në Standardin Ndërkombëtar të Raportimit Financiar 8 *Segmentet e Shfrytëzimit* parashtrihen kërkesat për dhënien e informacioneve për segmentet e shfrytëzimit të një njësie ekonomike, si edhe për produktet dhe shërbimet e njësisë ekonomike, zonat gjeografike në të cilat ajo kryen veprimtarinë dhe klientët kryesor të saj.
- IN2 Arritja e konvergjencës së Standardeve të kontabilitetit në mbarë botën është njëri prej objektivave kryesorë të Bordit të Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit. Për realizimin e këtij objekti, Bordi dhe Bordi i Standardeve të Kontabilitetit Financiar (BSKF) në Shtetet e Bashkuara kanë ndërmarrë një projekt të përbashkët afatshkurtër me objektiv zvogëlimin e dallimeve midis Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar (SNRF) dhe parimeve përgjithësisht të pranura të kontabilitetit në SHBA (PPPK), të cilat mund të zgjidhen në një periudhë relativisht të shkurtër dhe të trajtohen jashtë projekteve më të mëdha. Një aspekt i këtij projekti përfshin detyrën për të dy bordet që të shqyrtojnë standardet më të fundit të njëri tjetrit me idenë e adoptimit të zgjidhjeve cilësisht të larta të raportimit financiar. SNRF-ja rrjedh nga shqyrtimi prej BSNK-së i Standardit Nr 131 të BSKF-së *Dhënia e informacioneve shpjeguese për segmentet e një ndërmarrjeje dhe informacionin përkatës* (SFAS 131), të publikuar në 1997, duke e krahasuar atë me SNK 14 *Segmenti që Raporton*, i cili u publikua pak a shumë në formën që ka sot, nga organi paraardhës i BSKN-së, Komiteti i Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit, në 1997.
- IN3 SNRF-ja arrin konvergjencën me kërkesat e SFAS 131, me përjashtim të disa diferencave të vogla, të cilat renditen në paragrafin BC60 të Bazës për Konkluzione. Formulimi i SNRF-së është i njëjtë me atë të SFAS 131, me përjashtim të disa ndryshimeve që nevojiteshin për ta bërë terminologjinë koherente me SNRF-të e tjera.

Tiparet kryesore të SNRF-së

- IN4 SNRF-ja specifikon mënyrën se si një njësi ekonomike duhet të raportojë informacionin për segmentet e saj të shfrytëzimit në pasqyrat financiare vjetore dhe, si rrjedhojë e një amendimi të rëndësishëm të SNK 34 *Raportimi Financiar i Ndërmjetëm*, kërkon që një njësi ekonomike të raportojë informacionin e zgjedhur për segmentet e saj të shfrytëzimit në raportet financiare të ndërmjetme. Ai gjithashtu, parashtron kërkesat për dhënien e informacioneve përkatëse shpjeguese për produktet dhe shërbimet, zonat gjeografike dhe klientët kryesorë.
- IN5 SNRF-ja kërkon që një njësi ekonomike të raportojë informacion financiar dhe informacion përshkruar për segmentet e saj raportuese. Segmente raportuese janë segmentet e shfrytëzimit ose bashkimet e segmenteve të shfrytëzimit të cilët plotësojnë disa kriteret e specifikuar. Segmentet e shfrytëzimit janë përbërës të një njësie ekonomike për të cilat ka informacion financiar të veçantë, i cili vlerësohet rregullisht nga shefi i vendimarrjes së shfrytëzimit, për të përcaktuar mënyrën e shpërndarjes së burimeve dhe për të vlerësuar performancën. Në përgjithësi, informacioni financiar kërkohet të raportohet me të njëjtën bazë me të cilën ai përdoret brenda për brenda për vlerësimin e performancës së segmentit të shfrytëzimit dhe për të vendosur në lidhje me mënyrën e shpërndarjes së burimeve për segmentet e shfrytëzimit.
- IN6 SNRF-ja kërkon që një njësi ekonomike të raportojë një matje të fitimit ose humbjes të segmentit të shfrytëzimit dhe një matje të aktiveve të segmentit. Ai i kërkon gjithashtu, që një njësi ekonomike të raportojë edhe një matje të pasiveve të segmentit dhe zëra të veçantë të të ardhurave e shpenzimeve në qoftë se këto matje i jepen rregullisht shefit të vendimarrjes së shfrytëzimit. Ai kërkon rakordimin e të ardhurave gjithsej të segmentit raportues, fitimin ose humbjen gjithsej, totalin e aktiveve, pasiveve dhe shumave të tjera të deklaruara për segmentet raportuese, për shumat korresponduese në pasqyrat financiare të njësisë ekonomike.
- IN7 SNRF-ja kërkon që një njësi ekonomike të raportojë informacion për të ardhurat që rrjedhin nga produktet ose shërbimet e saj (ose nga grupe produktesh ose shërbimesh të ngjashme), për shtetet në të cilat ajo fiton të ardhura dhe mban aktive, dhe për klientët kryesorë, pavarësisht faktit nëse ky informacion përdoret ose jo nga drejtimi për vendimarrjet e shfrytëzimit. Megjithatë, SNRF-ja nuk kërkon që një njësi ekonomike të raportojë informacion, i cili nuk është përgatitur për përdorim të brendshëm, po qe se informacioni i nevojshëm është i disponueshëm dhe kostoja e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë.

- IN8 Gjithashtu, SNRF-ja kërkon që një njësi ekonomike të japë informacion përshkrues për mënyrën se si përcaktohen segmentet e shfrytëzimit, produktet dhe shërbimet e dhëna nga këto segmente, dallimet midis matjeve të përdorura në raportimin e informacionit për segmentin që raporton dhe ato të përdorura në pasqyrat financiare të njësisë ekonomike, dhe për ndryshimet në matjen e shumave të segmentit nga njëra periudhë në tjetrën.
- IN9 Një njësi ekonomike duhet ta zbatojë këtë SNRF për periudhat vjetore që fillojnë më datën 1 janar 2005 e në vijim. Lejohet zbatimi më i hershëm. Në qoftë se një njësi ekonomike zbaton këtë Standard për një periudhë më të hershme, ajo duhet të japë informacione shpjeguese për këtë fakt.

Ndryshime nga kërkesat e mëparshme

- IN10 Ky SNRF zëvendëson SNK 14 *Segmenti që Raporton*. Ndryshimet kryesore nga SNK 14 janë Përshkruar më poshtë

Identifikimi i segmenteve

- IN11 Kërkesat e SNRF-së bazohen në informacionin për përbërësit e një njësie ekonomike, të cilin drejtimi e përdor për të marrë vendime në lidhje me çështjet e veprimtarive të shfrytëzimit. SNRF-ja kërkon identifikimin e segmenteve të shfrytëzimit në bazë të raporteve të brendshme, të cilat shqyrtohen rregullisht nga shefi i vendimarrjes së shfrytëzimit i njësisë ekonomike, me qëllim që të shpërndajë burimet për segmentin dhe për vlerësimin e performancës së tij. SNK 14 kërkon identifikimin e dy grupeve të segmenteve: njëri bazuar në produktet dhe shërbimet përkatëse dhe tjetri në zonat gjeografike. SNK 14 konsideron njërin grup si segmente parësore, ndërsa tjetrin si segmente dytësore.
- IN12 Një përbërës i një njësie ekonomike, që shet kryesisht ose ekskluzivisht segmenteve të tjera të shfrytëzimit të njësisë ekonomike, përfshihet në përkufizimin sipas SNRF-ve për një segment të shfrytëzimit po qe se njësia ekonomike menaxhohet sipas kësaj mënyre. SNK 14 i kufizon segmentet e shfrytëzimit në ato që fitojnë shumicën e të ardhurave të tyre nga shitjet për klientët e jashtëm, dhe për këtë arsye nuk kërkojnë që fazat e ndryshme të operacioneve të integruara vertikalisht, të identifikohen si segmente të veçanta.

Matja e informacionit të segmentit

- IN13 SNRF-ja kërkon që shuma e raportuar për çdo zë të segmentit të shfrytëzimit të jetë matja që i raportohet shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për qëllime të shpërndarjes së burimeve për segmentin dhe për vlerësimin e performancës së tij. SNK 14 kërkon që informacioni për segmentin të përgatitet në përputhje me politikat kontabël të miratuara për përgatitjen dhe paraqitjen e pasqyrave financiare të grupit të konsoliduar të njësisë ekonomike.
- IN14 SNK 14 jep përkufizimin për të ardhurat e segmentit, shpenzimet e segmentit, rezultatit e segmentit, aktivet e segmentit dhe detyrimet e segmentit. SNRF-ja nuk i përkufizon këta terma, por kërkon një shpjegim për mënyrën se si maten fitimi ose humbja e segmentit, aktivet e segmentit dhe pasivet e segmentit për çdo segment raportues.

Dhënia e informacioneve shpjeguese

- IN15 SNRF-ja kërkon që njësi ekonomike të japë informacionet shpjeguese të mëposhtme:
- faktorët e përdorur për identifikimin e segmenteve të shfrytëzimit të njësisë ekonomike, përfshirë bazën e organizimit (për shembull, nëse drejtimi e organizon njësinë ekonomike sipas produkteve dhe shërbimeve të ndryshme, zonave gjeografike, kushteve rregullatore, ose sipas një ndërthurje të faktorëve të ndryshëm, dhe nëse segmentet janë bashkuar), dhe
 - Ilojet e produkteve e shërbimeve nga të cilët çdo segment raportues krijon të ardhurat.
- IN16 SNK 14 kërkon që njësi ekonomike të japë informacione shpjeguese për zëra të specifikuar që lidhen me informacionin për segmentet e tij parësore. SNRF-ja kërkon që një njësi ekonomike të japë informacione për shumën të specifikuar për çdo segment raportues, në qoftë se shumën specifikuar janë përfshirë në matjen e fitimit ose humbjes të segmentit dhe janë shqyrtuar ose ndryshe, i janë paraqitur rregullisht shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit.

- IN17 SNRF-ja kërkon që një njësi ekonomike të raportojë të ardhurat nga interesat veças nga shpenzimet për interesat për çdo segment raportues, me përjashtim të rasteve kur një pjesë e madhe e të ardhurave të segmentit vijnë nga interesat dhe shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, për të vlerësuar performancën e segmentit dhe për të marrë vendime në lidhje me burimet që do t'i akordohen segmentit, mbështetet kryesisht në të ardhurat neto nga interesat. SNK 14 nuk kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese për të ardhurat dhe shpenzimet e interesit.
- IN18 SNRF-ja kërkon që një njësi ekonomike, përfshirë një njësi ekonomike me një segment raportues të vetëm, të japë informacion shpjegues për njësinë ekonomike në tërësi për produktet dhe shërbimet e saj, zonat gjeografike dhe klientët kryesorë. Kjo kërkesë zbatohet, pavarësisht organizimit të njësisë ekonomike, po qe se informacioni nuk është përfshirë si pjesë e informacioneve shpjeguese të dhëna për segmentet. SNK 14 kërkon dhënien e shpjegimeve për informacionet e segmenteve dytësorë, si për segmentet e sektorëve të ekonomisë, ashtu edhe segmentet gjeografike, me qëllim që të plotësojë informacionin e dhënë për segmentet parësore.

Standardi Ndërkombëtar i Raportimit Financiar 8

Segmentet e Shfrytëzimit

Parimi themelor

1. Një njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese për t'ju dhënë mundësi përdoruesve të pasqyrave financiare të saj të vlerësojnë natyrën dhe efektet financiare të veprimtarive të biznesit, në të cilat ajo angazhohet dhe mjediset ekonomike në të cilat kryen veprimtarinë.

Objekti

- 2 Ky SNRF do të zbatohet për:
 - (a) Pasqyrat financiare individuale të një njësie ekonomike:
 - (i) instrumentet e borxhit ose të kapitalit neto të së cilës tregohen në një treg publik (bursë vendase ose e huaj ose në një treg jashtë bursave, përfshirë tregjet vendore dhe rajonale), ose
 - (ii) e cila depoziton ose është në proces të depozitimi të pasqyrave financiare të saj pranë një komisioni të letrave me vlerë ose një organizmi tjetër rregullator me qëllim emetimin e ndonjë kategorie të instrumenteve në një treg publik; dhe
 - (b) pasqyrat financiare të konsoliduara të një grupi me një shoqëri mëmë:
 - (iii) instrumentet e borxhit ose të kapitalit neto të së cilës tregohen në një treg publik (bursë vendase ose të huaj ose treg jashtë bursave, përfshirë tregjet vendore dhe rajonale), ose
 - (iv) e cila depoziton ose është në proces depozitimi të pasqyrave financiare të konsoliduara pranë një komisioni të letrave me vlerë ose organizmi tjetër rregullator me qëllim emetimin e ndonjë kategorie të instrumenteve në një treg publik;
- 3 Në qoftë se një njësi ekonomike, të cilës nuk i kërkohet të zbatohet këtë SNRF, vendos të japë informacion shpjegues për segmentet, të cilat nuk janë në pajtim me këtë SNRF, ajo nuk duhet ta përshkruajë informacion si informacion të segmentit.
- 4 Në qoftë se një raport financiar përmban si pasqyrat financiare të konsoliduara të një shoqërie mëmë e cila është brenda objektit të këtij SNRF-je, ashtu edhe pasqyrat financiare individuale, informacioni për segmentet kërkohet vetëm për pasqyrat financiare të konsoliduara.

Segmentet e shfrytëzimit

- 5 Segmenti i shfrytëzimit është një pjesë përbërëse e një njësie ekonomike:
 - (a) që angazhohet në veprimtari biznesi nga e cila ai mund të fitojë të ardhura dhe të bëjë shpenzime (përfshirë të ardhurat dhe shpenzimet të cilat kanë lidhje me transaksionet e kryera me përbërës të tjerë të së njëjtës njësi ekonomike),
 - (b) rezultatet e shfrytëzimit të të cilit janë shqyrtuar rregullisht nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit të njësisë ekonomike për qëllime të marrjes së vendime në lidhje me burimet që do t'i shpërndahen segmentit dhe për të vlerësuar performancën e tij, dhe
 - (c) për të cilin ka informacion financiar të veçantë

- Një segment shfrytëzimi mund të angazhohet në veprimtari biznesi për të cilat ai ende nuk ka fituar të ardhura, për shembull, veprimtaritë e nisjes e të zgjerimit mund të jenë segmente të shfrytëzimit përpara se të fitohen të ardhura.
- 6 Jo çdo pjesë e një njësie ekonomike është domosdoshmërisht një segment shfrytëzimi apo pjesë e një segmenti shfrytëzimi. Për shembull, selia qendrore e një shoqërie anonime ose disa departamente funksionale mund të mos fitojnë të ardhura ose mund të fitojnë të ardhura të cilat janë anësore për aktivitetet e njësisë ekonomike dhe nuk do të ishin segmente shfrytëzimi. Për qëllimet e kësaj SNRF-je, skemat e përfitimeve të pas-punësimit të një njësie ekonomike nuk janë segmente të shfrytëzimit.
- 7 Termi “shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit” identifikon një funksion, dhe jo domosdoshmërisht një menaxher me një titull të caktuar. Funksioni i tij është të shpërndajë burimet dhe të vlerësojë performancën e segmenteve të shfrytëzimit të një njësie ekonomike. Shpesh, shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit i një njësie ekonomike është drejtori ekzekutiv ose përgjegjësi i veprimtarive të shfrytëzimit, por ai mund jetë, për shembull, një grup drejtorësh ekzekutiv ose të tjerë.
- 8 Për shumë njësi ekonomike, tri karakteristikat e segmenteve të shfrytëzimit, të përshkruara në paragrafin 5, identifikojnë qartë segmentet e shfrytëzimit të tyre. Megjithatë, një njësi ekonomike mund të nxjerrë raporte në të cilat veprimtaritë e saj të biznesit janë paraqitur në një shumëllojshmëri mënyrash. Në qoftë se shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit përdor më shumë se një paketë informacionesh të segmentit, ka faktorë të tjerë, të cilët mund të identifikojnë një paketë të vetme të përbërësve si segment shfrytëzimi të njësisë ekonomike, përfshirë natyrën e veprimtarive të biznesit të çdo përbërësi, ekzistencën e menaxherëve përgjegjës për to dhe informacionin që i paraqitet bordit të drejtorëve.
- 9 Në përgjithësi, një segment shfrytëzimi ka një menaxher segmenti, i cili jep llogari drejtpërdrejt tek dhe mban kontakte të rregullta me shefin e marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për të diskutuar për veprimtaritë e shfrytëzimit, rezultatet financiare, parashikimet ose planet për segmentin. Termi “menaxher segmenti” identifikon një funksion, dhe jo me doemos një menaxher me një titull të caktuar. Shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit mund të jetë gjithashtu, menaxher segmenti për disa segmente shfrytëzimi. Një menaxher i vetëm mund të jetë menaxher segmenti për më shumë se një segment shfrytëzimi. Në qoftëse karakteristikat që jepen në paragrafin 5 aplikohen për më shumë se një grup përbërësish të një organizate, por ka vetëm një grup për të cilat mbajnë përgjegjësi menaxherët e segmenteve, ky grup përbërësish përbën segmentet e shfrytëzimit.
- 10 Karakteristikat e paragrafit 5 mund të aplikohen për dy ose më shumë grupe të mbivendosura përbërësish për të cilat mbajnë përgjegjësi menaxherët. Kjo strukturë, shpeshherë referohet si forma matricë e organizimit. Për shembull, në disa njësi ekonomike, disa menaxherë janë përgjegjës për linja të ndryshme të produktit dhe shërbimit në gjithë botën, ndërkohë menaxherë të tjerë janë përgjegjës për zonat gjeografike të caktuara. Shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit shqyrton rregullisht rezultatet e shfrytëzimit për të dy grupeve përbërësve, dhe informacion financiar është i disponueshëm për të dyja grupet. Në një situatë të tillë, njësi ekonomike përcakton se cili grup i përbërësve përbën segment shfrytëzimit sipas parimit themelor.

Segmentet raportuese

- 11 Një njësi ekonomike e raporton veças informacion për çdo segment shfrytëzimi që:
- (a) ka qënë identifikuar sipas paragrafëve 5-10 ose që rezulton nga bashkimi i dy ose më shumë prej këtyre segmenteve në përputhje me paragrafin 12, dhe
 - (b) kalon kufijtë sasiorë që janë dhënë në paragrafin 13.

Paragrafët 14-19 specifikojnë situatat e tjera në të cilat, për një segment shfrytëzimi do të raportohet informacion i veçantë.

Kriteret e bashkimit

- 12 Segmentet e shfrytëzimit shpesh shfaqin performancë financiare afatgjatë të ngjashme në qoftë se ata kanë karakteristika ekonomike të ngjashme. Për shembull, për dy segmente shfrytëzimi do të priten marzhe bruto mesatare afatgjata të ngjashme në qoftë se karakteristikat ekonomike të tyre kanë qënë të ngjashme. Dy ose më shumë segmente shfrytëzimi mund të bashkohen në një segment shfrytëzimi të vetëm po qe se bashkimi është në koherencë me parimin kryesor të këtij SNRF-je, po qe se segmentet kanë karakteristika ekonomike të ngjashme dhe segmentet janë të ngjashme në secilin aspekteve të mëposhtëme:

- (a) natyrën e produkteve dhe shërbimeve;
- (b) natyrën e proceseve të prodhimit;
- (c) llojin ose kategorinë e klientit për produktet dhe shërbimet e tyre;
- (d) metodat e përdorura për shpërndarjen e produkteve ose dhënien e shërbimeve të tyre; dhe
- (e) Në qoftë se ka kuptim, natyrë e mjedisit rregullator, për shembull për bankingun, sigurimet ose shërbimet komunale publike.

Kufijtë sasiore

- 13 Një njësi ekonomike raporton veças informacion për një segment të shfrytëzimit që përmbush çdonjërin prej kufijve sasiore të mëposhtëm:

- (a) Të ardhurat e raportuara të tij, përfshirë si shitjet për klientët e jashtëm ashtu edhe shitjet midis segmenteve ose transferimet, janë sa 10 përqind ose më shumë e të ardhurave të kombinuara, të brendshme dhe të jashtme, të të gjitha segmenteve të shfrytëzimit.
- (b) Shuma absolute e fitimit ose humbjes së raportuar prej tij është sa 10 përqind ose më tepër e shumës më të madhe, në shifër absolute midis, (i) fitimit të kombinuar të raportuar për të gjitha segmentet e shfrytëzimit të cilat nuk kanë raportuar humbje dhe (ii) humbjes të kombinuar të raportuar nga të gjitha segmentet e shfrytëzimit që kanë raportuar një humbje.
- (c) Aktivet e tij janë në masën 10 përqind ose më shumë, e aktiveve gjithsej të të gjitha segmenteve të shfrytëzimit.

Segmentet e shfrytëzimit që nuk plotësojnë ndonjë nga kufijtë sasiore mund të konsiderohen si raportues, dhe për to të jepen informacione veças, po qe se drejtimi beson se informacioni për segmentin do të ishte i dobishëm për përdoruesit e pasqyrave financiare.

- 14 Një njësi ekonomike mund të kombinojë informacionin për segmentet e shfrytëzimit që nuk plotësojnë kufijtë sasiore, me informacionin për segmentet e tjera të shfrytëzimit që nuk plotësojnë kufijtë sasiore për të nxjerrë një segment raportues, vetëm në qoftë se segmentet e shfrytëzimit kanë karakteristika ekonomike të ngjashme dhe kanë të përbashkët një pjesë të madhe të kriterëve të bashkimit të renditura në paragrafin 12.
- 15 Në qoftë se të ardhurat gjithsej të jashtme të raportuara nga segmentet e shfrytëzimit përbëjnë më pak se 75 përqind e të ardhurave të njësisë ekonomike, mund të identifikohen si segmente raportuese edhe segmente të tjera të shfrytëzimit (madje edhe në qoftë se ato nuk plotësojnë kriteret e dhënë në paragrafin 13) derisa të paktën 75 përqind e të ardhurave të njësisë ekonomike të përfshihen në segmentet raportues.
- 16 Informacioni për veprimtaritë e tjera të biznesit dhe segmentet e shfrytëzimit, të cilët nuk janë raportues, do të bashkohet dhe deklarohet në një kategori të quajtur “segmente të tjera” veças zërave të tjerë që rakordohen në rakordimet e kërkuara nga paragrafi 28. Për burimet e të ardhurave të përfshira në kategorinë e quajtur “segmente të tjera” duhet të jepen informacione shpjeguese.
- 17 Në qoftë se drejtimi gjykon se një segment shfrytëzimi i identifikuar si segment raportues në periudhën paraardhëse, ka kuptim të vazhdojë të identifikohet kështu edhe në vijim, informacioni për këtë segment në periudhën aktuale do të vijojë të raportohet veças, madje edhe në qoftë se ai nuk plotëson më kriteret për raportueshmërinë, të dhënë në paragrafin 13.
- 18 Në qoftë se një segment shfrytëzimi është identifikuar si segment raportues në periudhën aktuale në përputhje me kufijtë sasiore, të dhënat e segmentit për një periudhë paraardhëse të paraqitur për qëllime krahasuese do të riparaqiten për të reflektuar segmentin e ri raportues si një segment të veçantë, madje edhe në qoftë se ky segment nuk plotëson kriteret për raportueshmërinë të dhënë në paragrafin 13, në periudhën e mëparshme, me përjashtim të rasteve kur mungon informacioni i nevojshëm dhe kostoja për të përgatitur këtë informacion do të ishte tepër e lartë.
- 19 Mund të ketë një kufi praktik për numrin e segmenteve raportuese për të cilat një njësi ekonomike jep informacion më vite, përtej të cilit informacioni për segmentin mund të bëhet i hollësishëm më tepër nga ç’duhet. Megjithatë nuk është përcaktuar ndonjë kufi i prerë, me rritjen e numrit të segmenteve që janë raportuese sipas paragrafëve 13-18 mbi shifrën 10, njësi ekonomike duhet të shikojë nëse është arritur ky kufi praktik apo jo.

Dhënia e informacioneve shpjeguese

20 Një njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese për t'ju dhënë mundësi përdoruesve të pasqyrave financiare të saj të vlerësojnë natyrën dhe efektet financiare të veprimtarive të biznesit, në të cilat ajo angazhohet dhe mjediset ekonomike në të cilat kryen veprimtarinë.

21 Që të ketë efekt parimi i paragrafit 20, një njësi ekonomike, për çdo periudhë për të cilën paraqitet një pasqyrë e të ardhurave, duhet të japë informacionet shpjeguese të mëposhtme:

- (a) informacion të përgjithshëm siç përshkruhet në paragrafin 22;
- (b) informacion për fitimin ose humbjen e segmentit të raportuar, përfshirë të ardhura dhe shpenzimet e specifikuar, të përfshira në fitimin ose humbjen e segmentit të raportuar, aktivet e segmentit, pasivet e segmentit dhe bazën e matjes, sikurse përshkruhet në paragrafët 23-27; dhe
- (c) rakordimet e shumave gjithsej të të ardhurave të segmentit, fitimit ose humbjes të segmentit të raportuar, aktivet e segmentit, pasivet e segmentit dhe zërat e tjerë materialë të segmenteve me shumat përkatëse të njësisë ekonomike sikurse përshkruhet në paragrafin 28.

Rakordimet e shumave të bilancit për segmentet raportuese me shumat e bilancit të njësisë ekonomike kërkohet të bëhet për çdo datë në të cilën paraqitet një bilanc. Informacioni për periudhat e mëparshme duhet të riparaqitet sikurse përshkruhet në paragrafët 29 dhe 30.

Informacion i përgjithshëm

22 Një njësi ekonomike duhet të japë informacionin e përgjithshëm të mëposhtëm:

- (a) faktorët e përdorur për identifikimin e segmenteve raportues të njësisë ekonomike, përfshirë bazën e organizimit (për shembull, nëse drejtimi ka zgjidhur të organizojë njësinë ekonomike sipas produkteve dhe shërbimeve të ndryshme, zonave gjeografike, kushteve rregullatore, ose sipas një kombinimi të faktorëve të ndryshëm, dhe nëse segmentet janë bashkuar), dhe
- (b) llojet e produkteve e shërbimeve nga të cilët çdo segment raportues krijon të ardhurat e tij.

Informacioni për fitimin ose humbjen, aktivet dhe pasivet

23 Njësia ekonomike duhet të raportojë një matje të fitimit ose humbjes dhe aktivet gjithsej për çdo segment raportues. Njësia ekonomike duhet të raportojë një matje të pasiveve për çdo segment raportues në qoftë se kjo matje i jepet rregullisht shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit. Njësia ekonomike duhet të japë edhe informacionet shpjeguese të mëposhtme për çdo segment raportues, në qoftë se shumat e specifikuar që marrin pjesë në matjen e fitimit ose humbjes të segmentit janë rishikuar nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, apo ndryshe i janë dhënë rregullisht shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, madje edhe në qoftë se nuk janë përfshirë në matjen e fitimit ose të humbjes së segmentit:

- (a) të ardhurat nga klientët e jashtëm;
- (b) të ardhurat nga transaksionet me segmente të tjera të shfrytëzimit të së njëjtës njësi ekonomike;
- (c) të ardhurat nga interesi;
- (d) shpenzimet nga interesi;
- (e) zhvlerësimi dhe amortizimi;
- (f) zërat materiale të të ardhurave dhe shpenzimeve të paraqitura në përputhje me paragrafin 86 të SNK 1 *Paraqitja e Pasqyrave Financiare*;
- (g) interesi i njësisë ekonomike në fitimin ose humbjen e pjesëmarrjeve dhe sipërmarrjeve të përbashkëta të llogaritur sipas metodës së kapitalit neto;
- (h) shpenzimet ose të ardhurat nga tatimi mbi të ardhurat; dhe

- (i) zërat materiale jo monetare, përveç amortizimit.

Një njësi ekonomike duhet të raportojë të ardhurat nga interesi veças nga shpenzimet për interesin për çdo segment raportues me përjashtim të rasteve kur një pjesë e madhe e të ardhurave të segmentit vijnë nga interesi dhe shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, për të vlerësuar performancën e segmentit dhe për të marrë vendime në lidhje me burimet që do t'i shpërndahen segmentit, mbështetet kryesisht në të ardhurat neto të interesit. Në këto kushte, një njësi ekonomike mund ta raportojë këtë të ardhur të segmentit nga interesi në trajtë neto, pasi t'i ketë zbritur shpenzimet për interesin, dhe të japë informacione shpjeguese se ai ka vepruar në këtë mënyrë.

- 24 Një njësi ekonomike duhet të japë informacionet shpjeguese të mëposhtme për çdo segment raportues, në qoftëse këto shumat e specifikuar janë përfshirë në matjen e aktiveve të segmentit dhe janë rishikuar nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, apo ndryshe i janë dhënë rregullisht shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, madje edhe në qoftë se nuk janë përfshirë në matjen e aktiveve të segmentit:
- (a) shuma e investimit në pjesëmarrësit dhe sipërmarrjet e përbashkëta të llogaritura sipas metodës së kapitalit neto, dhe
 - (b) shumat e shtesave për aktivet afatgjatë përveç instrumenteve financiare, aktiveve për tatim të shtyrë, aktiveve të përfitimeve të pas-punësimit (shih SNK 19 *Përfitimet e Punonjësve*, paragrafët 54-58) dhe të drejtat që rrjedhin nga kontratat e sigurimit.

Matja

- 25 Shuma e çdo zëri të segmentit të raportuar duhet të jetë matja që i raportohet shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për qëllime të shpërndarjes së burimeve për segmentin dhe vlerësimin e performancës së tij. Rregullimet dhe eliminimet e bëra gjatë përgatitjes së pasqyrave financiare të një njësie ekonomike dhe shpërndarjet e të ardhurave, shpenzimeve dhe fitimeve ose humbjeve neto duhet të përfshihen në përcaktimin e fitimit ose të humbjes së segmentit vetëm në qoftë se ato janë përfshirë në matjen e fitimit ose të humbjes së segmentit që është përdorur nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit. Në mënyrë të ngjashme, vetëm ato aktive dhe pasive të cilat përfshihen në matjen e aktiveve dhe pasiveve të segmentit, të cilat përdoren nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, duhet të raportohen për këtë segment. Në qoftë se shumat shpërndahen për fitimin ose humbjen, aktivet ose pasivet e segmentit raportues, këto shuma duhet të shpërndahen mbi një bazë të arsyeshme.
- 26 Në qoftë se shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit përdor vetëm një matje të fitimit ose të humbjes të një segmenti shfrytëzimi, aktivet dhe pasivet e segmentit për të vlerësuar performancën dhe për të vendosur për mënyrën se si të shpërndajë burimet, fitimi ose humbja e segmentit dhe aktivet e pasivet e tij duhet të raportohen me këto matje. Në qoftëse shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit përdor më shumë se një matje të fitimit ose të humbjes të një segmenti të shfrytëzimit, të aktiveve ose pasiveve të segmentit, matjet e raportuara duhet të jenë ato, të cilat drejtimi beson se janë përcaktuar në përputhje me parimet e matjes që janë më shumë në koherencë me ato që janë përdorur në matjet e shumave korresponduese në pasqyrat financiare të njësisë ekonomike.
- 27 Një njësi ekonomike duhet të japë një shpjegim të matjeve të fitimit ose humbjes së segmentit, aktiveve dhe pasiveve të segmentit raportues. Një njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese, të paktën për:
- (a) bazën kontabël për çdo transaksion midis segmenteve raportuese.
 - (b) natyrën e diferencave midis matjeve të fitimeve ose humbjeve të segmenteve raportuese dhe fitimit ose humbjes së njësisë ekonomike përpara shpenzimit të tatimit mbi të ardhurat ose të ardhurat dhe operacionet jo të vijueshme (në qoftë se nuk evidentohen nga rakordimet e përshkuara në paragrafin 28). Këto diferenca mund të përfshijnë politikat kontabël dhe politikat për shpërndarjen e kostove të kryera në mënyrë të centralizuar, të cilat janë të nevojshme për të kuptuar informacionin e segmentit të raportuar.
 - (c) natyrën e ndonjë difference midis matjeve të aktiveve të segmenteve raportuese dhe aktiveve të njësisë ekonomike (në qoftë se nuk evidentohen nga rakordimet e përshkuara në paragrafin 28). Këto diferenca mund të përfshihen politikat kontabël dhe politikat për shpërndarjen e aktiveve të përdorura bashkërisht të cilat janë të nevojshme për të kuptuar informacionin e segmentit të raportuar.

¹ Për aktivet e klasifikuara sipas paraqitjes së likuiditetit, aktivet afatgjatë janë aktive të cilat përfshijnë vlerat e pritura të rikuperohen për më shumë se 12 muaj pas datës së bilancit.

- (d) natyrën e ndonjë difference midis matjeve të pasiveve të segmenteve raportuese dhe pasiveve të njësisë ekonomike (në qoftë se nuk evidentohen nga rakordimet e përshkuara në paragrafin 28). Këto diferenca mund të përfshijnë politikat kontabël dhe politikat për shpërndarjen e pasiveve të përdorura bashkërisht, të cilat janë të nevojshme për të kuptuar informacionin e segmentit të Raportuar.
- (e) natyrën dhe efektin e ndonjë ndryshimi nga periudhat e mëparshme në metodat e matjes të përdorura për të përcaktuar fitimin ose humbjen e segmentit të raportuar dhe efektin, nëse ka, të këtyre ndryshimeve në matjen e fitimit ose të humbjes së segmentit.
- (f) natyrën dhe efektin e ndonjë shpërndarje asimetrike për segmentet raportuese. Për shembull, një njësi ekonomike mund të shpërndajë shpenzimet e amortizimit të një segmenti pa i shpërndarë këtij segmenti aktivet përkatëse të amortizueshme.

Rakordimet

28 Një njësi ekonomike duhet të bëjë rakordimet e të gjithë zërave të mëposhtëm:

- (a) shumën gjithsej të të ardhurave të segmenteve raportuese me të ardhurat e njësisë ekonomike.
- (b) shumën gjithsej të matjeve të fitimit ose humbjes të segmenteve raportuese me fitimin ose humbjen e njësisë ekonomike përpara shpenzimit tatimor (të ardhurës tatimore) dhe të veprimtarive jo të vijueshme. Megjithatë, në qoftë se njësi ekonomike ju shpërndan segmenteve raportuese zëra të tillë si shpenzimi (të ardhura) tatimore, njësi ekonomike mund ta rakordojë totalin e matjeve të fitimit ose të humbjes të segmenteve me humbjen ose fitimin e njësisë ekonomike pas këtyre zërave.
- (c) shumën gjithsej të aktiveve të segmenteve raportuese me aktivet e njësisë ekonomike.
- (d) shumën gjithsej të pasiveve të segmenteve raportuese me pasivet e njësisë ekonomike në qoftë se pasivet e segmenteve janë raportuar në përputhje me paragrafin 23.
- (e) totalin e shumave të segmenteve raportuese për çdo zë tjetër material, të informacionit shpjegues të dhënë për shumën përkatëse të njësisë ekonomike.

Të gjithë zërat materiale që rakordohen duhet të jenë identifikuar e përshkruar veças. Për shembull, shuma e cdo rregullimi material që nevojitet për të rakorduar fitimin ose humbjen e segmenteve raportues me fitimin ose humbjen e njësisë ekonomike që rrjedh nga politikat e ndryshme kontabël, duhet të identifikohet dhe përshkruhet veças.

Riparaqitja e informacionit të raportuar më parë

- 29 Në qoftë se një njësi ekonomike ndryshon strukturën e organizimit të saj të brendshëm në një mënyrë të atillë e cila shkakton ndryshimin e përbërjes së segmenteve të saj raportuese, informacioni që i korrespondon periudhave të mëparshme, përfshirë periudhat e ndërmjetme, duhet të riparaqitet, përveç rasteve kur informacioni nuk është disponibël dhe kostoja e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë. Përcaktimi nëse informacioni është ose jo i disponueshëm dhe nëse kostoja e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë duhet të bëhet për çdo zë të veçantë të informacioneve shpjeguese të dhëna. Në vijim të një ndryshimi në përbërjen e segmenteve të saj raportuese, njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese për faktin nëse ajo i ka riparaqitur ose jo zërat korresponduese të informacionit të segmenteve për periudhat e mëparshme.
- 30 Në qoftë se njësi ekonomike ka ndryshuar strukturën e organizimit të brendshëm në një mënyrë të atillë që shkakton ndryshimin e përbërjes së segmenteve të saj raportuese dhe në qoftë se informacioni i segmentit për periudhat e mëparshme, përfshirë edhe periudhat e ndërmjetme, nuk është riparaqitur për të reflektuar ndryshimin, njësi ekonomike duhet të japë informacionin shpjegues të segmentit në vitin në të cilin ndodh ndryshimi, për periudhën aktuale të deklaruar si mbi bazën e vjetër ashtu edhe mbi bazën e re të segmentimit, përveç rasteve kur informacioni nuk është i disponueshëm dhe kosto e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë.

Dhënia e Informacioneve Shpjeguese për të gjithë njësinë ekonomike

- 31 Paragrafët 32–34 aplikohen për të gjitha njësitë ekonomike të cilat i nënshtrohen këtij SNRF-je, përfshirë ato njësi ekonomike të cilat kanë vetëm një segment raportues. Disa veprimtari biznesi të njësisë ekonomike nuk organizohen në bazë të dallimeve midis produkteve dhe shërbimeve ose dallimeve sipas zonave gjeografike të veprimtarive. Segmentet raportuese të këtyre njësisë ekonomike mund të raportojnë të ardhura nga një gamë e gjerë produktesh dhe shërbimesh të ndryshme, ose më shumë se sa një prej segmenteve të saj raportuese mund të japin kryesisht të njëjtat produkte dhe shërbime. Po kështu, segmentet raportuese të një njësie ekonomike mund të mbajnë aktive në zona të ndryshme gjeografike dhe të raportojnë të ardhura nga klientët në zona të ndryshme gjeografike, ose më shumë se një prej segmenteve të tyre raportuese mund të kreyjë veprimtarinë në të njëjtën zonë gjeografike. Informacioni i kërkuar nga paragrafët 32–34 duhet të jepet vetëm në qoftë se nuk është dhënë si pjesë e informacionit të segmentit raportues të kërkuar nga ky SNRF.

Informacion për produktet dhe shërbimet

- 32 Njësia ekonomike duhet të raportojë të ardhurat nga klientët e jashtëm për çdo produkt dhe shërbim, ose për çdo grup produktesh dhe shërbimesh të ngjashme, përveç rasteve kur informacioni nuk është i disponueshëm dhe kosto e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë, fakti për të cilin duhet të jepen informacione shpjeguese. Shumat e të ardhurave të raportuara duhet të bazohen në informacionin financiar të përdorur për përgatitjen e pasqyrave financiare të njësisë ekonomike.

Informacion për zonat gjeografike

- 33 Një njësi ekonomike duhet të raportojë informacionin gjeografik të mëposhtëm, përveç rasteve kur kur informacioni nuk është i disponueshëm dhe kosto e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë:

- (a) të ardhurat nga klientët e jashtëm (i) që i përkasin vendit të rezidencës të njësisë ekonomike dhe (ii) që i përkasin të gjitha vendeve të huaja në total, nga të cilat njësia ekonomike krijon ardhurat. Në qoftë se të ardhurat nga klientët e jashtëm, që i përkasin një vendi të huaj të veçantë, janë materiale, për këto të ardhura duhet të jepen informacione shpjeguese të veçanta. Njësia ekonomike duhet të japë informacion për bazën e ndarjes së të ardhurave nga klientët e jashtëm për çdo vend të veçantë.
- (b) aktivet afatgjata², përveç instrumenteve financiare, aktiveve për tatimin e shtyrë, aktiveve për përfitimet e pas-punësimit dhe të drejtat që rrjedhin nga kontratat e sigurimit (i) që ndodhen në vendin e rezidencës të njësisë ekonomike dhe (ii) ndodhen në të gjitha vendet e huaja në total, në të cilat njësia ekonomike mban aktivet. Në qoftë se aktivet në një vend të huaj të veçantë janë materiale, për këto aktive duhet të jepen informacione shpjeguese të veçanta.

Shumat e raportuara duhet të bazohen në informacionin financiar të përdorur për përgatitjen e pasqyrave financiare të njësisë ekonomike. Në qoftë se informacioni i nevojshëm nuk është disponibël dhe kosto e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë, për këtë fakt duhet të jepen informacione shpjeguese. Përveç informacionit të kërkuar nga paragrafi i mësipërm, një njësi ekonomike duhet të japë informacion edhe për totalin sipas zonave gjeografike dhe grup vendeve të ndryshme.

Informacioni për klientët kryesorë

- 34 Një njësi ekonomike duhet të japë informacion për shkallën me të cilën ajo mbështetet në klientët kryesorë. Në qoftë se të ardhurat nga transaksionet me një klient të jashtëm të vetëm janë sa 10 përqind ose më shumë e të ardhurave të njësisë ekonomike, njësia ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese për këtë fakt, për shumën gjithsej të të ardhurave nga çdo klient i tillë, dhe identitetin e segmentit apo të segmenteve që raportojnë të ardhurat. Njësia ekonomike nuk duhet të japë informacion për identitetin e klientit të madh apo për shumën e të ardhurave që raporton çdo segment nga ai klient. Për qëllime të këtij SNRF-je, një grup njësisish ekonomike të cilat njihen nga njësia raportuese se janë nën kontroll të përbashkët do të konsiderohen si një klient i vetëm, dhe një qeveri (qendrore, shtetërore, rajonale, territoriale, vendore ose e huaj) dhe njësitë ekonomike të njohura nga njësia ekonomike se janë nën kontrollin e kësaj qeverie do të konsiderohen si një klient i vetëm.

² Për aktivet e klasifikuara sipas paraqitjes së likuiditetit, aktivet afatgjata janë aktive të cilat përfshijnë vlerat e pritura të rikuperohen për më shumë se 12 muaj pas datës së bilancit.

Periudha kalimtare dhe data e hyrjes në fuqi

- 35 Një njësi ekonomike duhet të zbatojë këtë SNRF në pasqyrat financiare vjetore për periudhat që fillojnë më datën 1 janar 2009 e në vijim. Lejohet zbatimi më i hershëm. Në qoftë se një njësi ekonomike e zbaton këtë SNRF në pasqyrat e saj financiare për një periudhë që fillon përpara datës 1 janar 2009, ajo duhet të japë informacione për këtë fakt.
- 36 Informacioni i segmentit për vitet e mëparshme që është raportuar si informacion krahasues për vitin e parë të zbatimit duhet të riparaqitet për të qënë në pajtim me kërkesat e këtij SNRF-je, përveç rasteve kur informacioni i nevojshëm nuk është disponibël dhe kosto e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë.

Tërheqja e SNK 14

- 37 Ky SNRF zëvendëson SNK 14 *Segmenti që Raporton*.

Shtojcë A

Termi i përkufizuar

Kjo shtojcë është pjesë integrale e SNRF-së.

segment i shfrytëzimit	<p>Një segment i shfrytëzimit është një pjesë përbërëse e një njësie ekonomike:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) që angazhohet në veprimtari biznesi nga e cila ai mund të fitojë të ardhura dhe të bëjë shpenzime (përfshirë të ardhurat dhe shpenzimet të cilat kanë lidhje me transaksionet e kryera me përbërës të tjerë të së njëjtës njësie ekonomike), (b) rezultatet operative të të cilit shqyrtohen rregullisht nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit të njësisë ekonomike për të marrë vendime në lidhje me burimet që do t'i shpërndahen segmentit dhe për të vlerësuar performancën e tij, dhe (c) për të cilin ka informacion financiar të veçantë
-------------------------------	--

Shtojcë B

Amendimet për SNRF-të e tjera

Amendimet e dhëna në këtë shtojcë duhet të zbatohen për periudhat vjetore që fillojnë më datën 1 janar 2009 e në vijim. Në qoftë se një njësi ekonomike zbaton këtë SNRF për një periudhë më të hershme, këto amendime duhet të zbatohen edhe për këtë periudhë më të hershme. Në paragrafët e amenduar, teksti i ri jepet i nënvijëzuar, ndërsa teksti i fshirë jepet me një vijë në mes.

* * * * *

Amendimet që përmbante kjo shtojcë, kur ky standard u publikua në vitin 2006, janë përfshirë në tekstin e deklarimeve përkatëse të këtij volumni.

Miratimi i SNRF 8 nga Bordi

Standardi Ndërkombëtar i Raportimit Financiar 8 *Segmentet e Shfrytëzimit* u miratua për publikim nga njëmbëdhjetë prej trembëdhjetë anëtarëve të Bordit të Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit. Zotërinjtë Gélard dhe Leisenring nuk ishin dakort. Opinionet e tyre kundër këtij standardi jepen pas “Bazës për Konkluzione”.

Z. David Tweedie	Kryetar
Thomas E Jones	Nën-Kryetar
Mary E Barth	
Hans-Georg Bruns	
Anthony T Cope	
Jan Engström	
Robert P Garnett	
Gilbert Gélard	
James J Leisenring	
Warren J McGregor	
Patricia L O’Malley	
John T Smith	
Tatsumi Yamada	

PËRMBAJTJA

BAZA PËR KONKLuzionET PËR SNRF 8 SEGMENTE TË SHFRYTËZIMIT

	<i>paragrafët</i>
HYRJE	BC1–BC8
Dallimet midis SNK 14 dhe SFAS 131	BC4–BC5
Konkluzionet kërkimore akademike	BC6
Takimet me përdoruesit	BC7–BC8
ADOPTIMI I METODËS SË DREJTIMIT	BC9–BC17
OBJEKTI I STANDARDIT	BC18–BC23
ASPEKTE TË METODËS SË DREJTIMIT	BC24–BC47
Kërkesa specifike për matjen për disa zëra	BC24–BC26
Forma matricë e organizimit	BC27
Kufijtë sasiore	BC28–BC29
Ndërveprimi i kriterëve të bashkimit me kufijtë sasiore	BC30
Përfshirja e udhëzimeve të SHBA-së	BC31–BC33
Informacion për aktivet e segmentit	BC34–BC35
Informacion për pasivet e segmentit	BC36–BC38
Niveli i rakordimeve	BC39–BC42
Mungesa e një përjashtimi nga dëmi i konkurrencës	BC43–BC45
Përdorimi i termiit “i pazbatueshëm”	BC46–BC47
DHËNIA E INFORMACIONEVE SHPJEGUESE PËR TË GJITHË NJËSINË EKONOMIKE	BC48–BC58
Informacion gjeografik	BC48–BC50
Përjashtim nga dhënia e informacioneve për të gjithë njësinë ekonomike	BC51–BC53
Vendi i rezidencës	BC54–BC55
Shuma për aktivet afatgjata materiale	BC56–BC57
Informacion për klientët kryesorë	BC58
INFORMACIONI FINANCIAR I NDËRMJETËM	BC59
DALLIMET NGA SFAS 131	BC60
DISPOZITAT KALIMTARE	BC61–BC62
OPINIONET KUNDËR SNRF 8	
SHTOJCAT	
A Informacion historik dhe baza për konkluzionet e Bordit të Standardeve të Kontabilitetit Financiar të SHBA-së për SFAS 131	
B Amendimet e Bazën për Konkluzione për SNRF- të e tjera	

Baza për Konkluzione për SNRF 8 Segmentet e Shfrytëzimit

Baza për konkluzione dhe shtojcat e saj, shoqërojnë SNRF 8, por nuk janë pjesë e tij.

Hyrje

- BC1 Kjo Baze për Konkluzione përmbledh vlerësimet e Bordit të Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit në arrijtjen e konkluzioneve në SNRF 8 *Segmentet e Shfrytëzimit*. Anëtarë të veçantë të Bordit u dhanë më shumë rëndësi disa faktorëve krahasuar me faktorët e tjerë.
- BC2 Në shtator të vitit 2002, Bordi vendosi të shtojë në axhendën e tij aktive, një projekt afatshkurtër për konvergjencën. Ky projekt po realizohet së bashku me organin e vendosjes së Standardeve në SHBA, Bordin e Standardeve të Kontabilitetit Financiar (BSKF). Objektivi i këtij projekti është zvogëlimi i diferencave midis SNRF-ve dhe Parimeve Përgjithësisht të Pranuara të Kontabilitetit të SHBA-ve (PPPK të SHBA-ve) të cilat mund të zgjidhen brenda një periudhe afatshkurtër dhe mund të trajtohen jashtë projekteve të mëdha.
- BC3 Si pjesë të këtij projekti, Bordi identifikoi dallimet midis SNK 14i *Segmenti që Raporton* dhe Standardit të SHBA-së SFAS 131 *Dhënia e informacioneve shpjeguese për segmentet e një ndërmarrjeje dhe e informacioneve përkatëse*, shqyrtoi konkluzionet kërkimore akademike për segmentin që raporton, sidomos në lidhje me zbatimin e SFAS 131 dhe bëri takime me përdoruesit e pasqyrave financiare.

Diferencat midis SNK 14 dhe SFAS 131

- BC4 Kërkesat e SFAS 131 bazohen në mënyrën se si e shikojnë drejtuesit një njësi ekonomike, të cilët fokusohen në informacionin për përbërësit e biznesit që drejtimi e përdor për të marrë vendime në lidhje me çështjet e shfrytëzimit. Në dallim nga kjo, SNK 14 kërkon zbrërthimin e pasqyrave financiare të njësisë ekonomike në segmente në bazë të produkteve dhe shërbimeve përkatëse dhe në bazë të zonave gjeografike.
- BC5 Kërkesat e SFAS 14 *Raportimi Financiar për Segmentet e një Ndërmarrje Biznesi*, pararendësi i SFAS 131, kanë qenë të ngjashme me ato të SNK 14. Në veçanti, të dy këto standarde kërkonin që politikat kontabël mbi të cilat mbështetjet informacioni i zbrërthyer të ishin të njëjta me ato në të cilat mbështetjet informacioni i njësisë ekonomike, meqënëse informacioni për segmentet konsiderohej si zbrërthim i informacionit të njësisë ekonomike. Metoda e ndjekur në SFAS 14 për dhënie të informacioneve për segmentet, u kritikua për mos-dhënie të informacionit për segmentet bazuar në strukturën e organizimit të brendshëm të njësisë ekonomike, e cila mund të përmirësonte mundësinë e përdoruesit për të parashikuar veprimet apo reagimet e drejtimit, të cilat do të preknin ndjeshëm perspektivat e flukseve monetare të ardhshme të njësisë ekonomike.

Konkluzionet kërkimore akademike

- BC6 Shumica e konkluzioneve kërkimore akademike në lidhje me segmentin që raporton tregoi se zbatimi SFAS 131 solli si rezultat informacion më të dobishëm se pararendësi i vet, SFAS 14. Sipas kërkimit të bërë, metoda e drejtimit e SFAS 131:
- (a) e rriti numrin e segmenteve që raportojnë dhe dha më shumë informacion;
 - (b) ju dha mundësi përdoruesve ta shohin njësinë ekonomike përmes syve të drejtimit;
 - (c) i jep mundësi një njësie ekonomike të japë informacionin për segmentet, për qëllime të raportimit të ndërmjetëm të jashtëm, në kohë dhe me kosto shtesë relativisht të ulët.
 - (d) përmirësoi koherencën me diskutimin dhe analizën e drejtimit ose informacionet e tjera të raportimit vjetor; dhe
 - (e) siguroi matje të ndryshme të performancës së segmentit.

Takimet me përdoruesit

- BC7 Bordi diskutoi për segmentin që raporton në disa takime me përdorues të pasqyrave financiare. Shumica e përdoruesve mbështetën metodën e drejtimit të SFAS 131 për arsytet e përmendura në paragrafin e mësipërm. Në veçanti, ata mbështetën një metodë, e cila do të mundësonte dhënien e më shumë informacioni për segmentet në raportet financiare të ndërmjetme.
- BC8 Rrjedhimisht, Bordi vendosi të adoptojë metodën e SHBA-së dhe i publikoi propozimet e tij në trajtën e një projekt paraqitje në PP 8 *Segmentet e Shfrytëzimit* në janar 2006. Afati për marrjen e komenteve ishte data 19 maj 2006. Bordi mori 182 letra me komente. Pas shqyrtimit të përgjigjeve, në nëntor 2006 Bordi publikoi SNRF 8.

Adoptimi i metodës së drejtimit

- BC9 Në Bazën për Konkluzione të PP 8, Bordi vërejti se përfitimet kryesore të adoptimit të metodës së drejtimit të SFAS 131 janë se:

- (a) njësitë ekonomike do të raportojnë ato segmente të cilat korrespondojnë me raportet e brendshme të drejtimit;
- (b) njësitë ekonomike do të raportojnë informacion për segmentin, i cili do të jetë më shumë në koherencë me pjesët e raporteve të tyre vjetore;
- (c) disa njësi ekonomike do të raportojnë më shumë segmente; dhe
- (d) njësitë ekonomike do të raportojnë më shumë informacion për segmentin në raportet financiare të ndërmjetme.

Gjithashtu, Bordi vërejti se SNRF-ja e propozuar do të zvogëlonte koston e dhënies së informacionit të shkëputur për shumë njësi ekonomike, për shkak se ato përdorin informacion për segmentet, që është gjeneruar për t'u përdorur nga drejtimi.

- BC10 Shumica e respondentëve për projekt-paraqitjen, mbështetën adoptimin e metodës së drejtimit. Ata e konsideruan metodën e drejtimit të përshtatshme dhe më të mirë se metodën e dhënë në SNK 14. Këta respondentë vërejtën se metoda e drejtimit për raportimin e segmentit i lejon përdoruesit të rishikojnë veprimtaritë e një njësisë ekonomike nga këndvështrimi i njëjtë me drejtimin. Në komentet e tyre vërehej se ndonëse metoda e SNK 14 do të përmirësonte krahasueshmërinë, duke ju kërkuar njësisë ekonomike të raportonin informacion për segmentet në koherencë me SNRF-të, dhënia e informacioneve shpjeguese nuk do të korrespondoje domosdoshmërisht me informacionin për segmentin që është raportuar për drejtimin dhe është përdorur për marrjen e vendimeve.
- BC11 Të tjerë respondentë nuk ishin dakort me metodën e drejtimit. Ata argumentuan se, në vend të saj, konvergjenca duhet të arrihej duke ndryshuar SFAS 131 me SNK 14. Sipas mendimit të tyre, kjo metodë do të ishte më e mirë sepse do të ofronte krahasueshmëri të informacionit midis njësisë ekonomike të ndryshme përmes përcaktimit të matjeve për të ardhurat e segmentit, shpenzimet e segmentit, rezultatit të segmentit, aktiveve të segmentit dhe pasiveve të segmentit.
- BC12 Por kishte edhe respondentë të tjerë, që ishin dakord me metodën e drejtimit për identifikimin e aktiveve të segmentit, por nuk ishin dakord me metodën e drejtimit për matjen e informacioneve të ndryshme shpjeguese të dhëna për segmentin. Në veçanti, ata dyshonin për faktin nëse publikimi i shumave të raportuara për qëllime të brendëshme do të gjeneronte përfitime të konsiderueshme për investitorët, në qoftë se këto shuma do të ishin të ndryshme nga shumat e përcaktuara sipas SNRF-së.
- BC13 Bordi vërejti se, në qoftë se shumat sipas SNRF-së mund të përgatiteshin me besueshmëri dhe në kohë për segmentet e identifikuar duke përdorur metodën e drejtimit, kjo metodë do të jepte informacionin më të dobishëm. Megjithatë, Bordi vërejti se shumat për segmentet sipas SNRF-së nuk mund të përgatiten gjithmonë në kohën e duhur për raportimin e brendshëm.
- BC14 Bordi i kushtoi vëmendje gjithashtu, kërkesave në SNRF për një shpjegim të matjeve të fitimit ose humbjes të segmentit dhe aktiveve të segmentit dhe për rakordimet e shumave të segmentit me shumat e njohura në pasqyrat financiare të njësisë ekonomike. Bordi ishte i bindur se përdoruesit do të ishin në gjendje të kuptonin dhe gjykonin siç duhet bazën mbi të cilën ishin përcaktuar shumat e segmenteve.

- BC15 Bordi arriti në konkluzionin se avantazhet e metodës së drejtimit, në mënyrë të veçantë, aftësia e njësive ekonomike për të përgatitur informacion për segmentet në kohë, për ta përfshirë në raportet financiare të ndërmjetme, ishin më të mëdha se disavantazhet që rridhnin nga mundësia që segmentet të raportoheshin sipas politikave kontabël jo në pajtim me SNRF-të.
- BC16 Duke pasur parasysh mbështetjen e Bordit për parimet e metodës së drejtimit, të kërkuara nga SFAS 131, dhe objektivat e projektit afatshkurtër të konvergencës, Bordi vendosi që mënyra më e thjeshtë dhe më e plotë për arritjen e konvergencës do të ishte përdorimi, për SNRF-në, i tekstit të SFAS 131.
- BC17 Mënyra e të menduarit e BSKF-së që qëndron pas metodës së drejtimit të SFAS 131 është paraqitur në Informacionin e tij Shpjegues dhe Bazën për Konkluzione. Për shkak se Bordi ka adoptuar këtë metodë, Informacioni Shpjegues dhe Baza për Konkluzione e BSKF-së, janë riprodhuar në Shtojcë A të kësaj Baze për Konkluzione. Ato pak dallime nga SFAS 131 të cilat janë përfshirë në këtë SNRF janë treguar në paragrafin BC60 më poshtë.

Objekti i standardit

- BC18 Në PP 8, Bordi propozoi zgjerimin e objektit të SNRF-së për të gjitha njësitë ekonomike me përgjegjësi publike, dhe jo vetëm njësitë ekonomike, letrat me vlerë të cilave tregtohen publikisht. Bordi vërejti se ishte ende herët të adoptohej përkufizimi i propozuar i përgjegjësisë publike, që është konsideruar në një projekt tjetër të Bordit për njësitë ekonomike të vogla dhe të mesme (NEVM). Megjithatë, Bordi vendosi që objekti i standardit duhej të zgjerohej për të përfshirë njësitë ekonomike të cilat mbajnë aktive në pozitën e të besuarit për një grup të gjerë personash të jashtëm. Bordi arriti në konkluzionin se projekti për NEVM-të ishte konteksti më i duhur në të cilin të merrej një vendim për faktin nëse duhej zgjeruar objekti i kërkesave për segmentin që raporton edhe për njësi ekonomike të tjera.
- BC19 Disa prej respondentëve për PP 8 komentuan se objekti i SNRF 8 nuk duhej të zgjerohej derisa Bordi të kishte arritur në një konkluzion për përkufizimet e “pozitës së të besuarit” dhe “përgjegjësisë publike” në projektin për NEVM-të. Ata argumentuan se këto terma kishin nevojë për qartësim dhe përkufizim.
- BC20 Bordi i pranoi këto shqetësime dhe vendosi që SNRF-ja të mos aplikohet për të gjitha njësitë ekonomike të cilat mbajnë aktive në pozitën e të besuarit. Megjithatë, Bordi vendosi që njësitë ekonomike me përgjegjësi publike duhet të jenë brenda objektit të këtij SNRF-je, dhe se për të përfshirë edhe njësitë ekonomike me përgjegjësi publike, duhej propozuar një amendim i ardhshëm i objektit të SNRF-së, sapo përkufizimi përkatës të ishte përcaktuar në një mënyrë të duhur në projektin për NEVM-të. Për rrjedhojë, ndryshimi i propozuar do të paraqitej në të njëjtën kohë me projekt-paraqitjen e SNRF-së së propozuar për NEVM-të.
- BC21 Disa prej respondentëve për PP 8 sugjeruan që në SNRF të përfshihej përjashtimi nga objekti që është dhënë në paragrafin 6 të SNK 14. Ky paragraf parashikoi një përjashtim nga i segmenti që raporton në pasqyrat financiare individuale të shoqërisë mëmë kur një raport financiar përmban si pasqyrat financiare të konsoliduara ashtu edhe pasqyrat financiare individuale të shoqërisë mëmë. Bordi pranoi që praktikisht, një përjashtim i tillë ishte i papërshtatshëm.
- BC22 Në PP 8, Bordi propozoi se në qoftë se një njësi ekonomike që nuk kërkohet të zbatojë këtë SNRF, zgjedh të japë informacion shpjegues për segmentin në pasqyrat financiare që janë në pajtim me SNRF-të, kjo njësi ekonomike do të kërkohet të jetë në pajtim me SNRF-në. Respondentët komentuan që ky ishte kufizim i panevojshëm. Për shembull, ata vërejtën se të kërkuar pajtueshmëri të plotë me SNRF-në do të thotë që një njësi ekonomike të pengohet të japë vullnetarisht, jashtë objektit të këtij standardi, informacion për shitjet për segmentet pa dhënë edhe informacion për fitimin ose humbjen e segmentit. Bordi arriti në konkluzionin se një njësi ekonomike duhet të jetë në gjendje të japë informacion për segmentin vullnetarisht, pa qënë nevoja të përmbushë plotësisht SNRF-në, për sa kohë që këto informacione të dhëna nuk janë referuar si informacion i segmentit.
- BC23 Një respondent i PP 8 kërkoi sqarim në lidhje me faktin nëse, objekti i SNRF-së që propozohej, përfshinte pasqyrat financiare të konsoliduara të një grupi, shoqëria mëmë e të cilit nuk ka instrumente financiare të regjistruara në bursë, por përfshin një interes minoritar të regjistruar në bursë ose një filial me një borxh të regjistruar në bursë. Bordi vendosi që këto pasqyra financiare të konsoliduara të mos përfshiheshin në objekt dhe se objekti duhej të sqarohet në lidhje me këtë. Bordi vërejti gjithashtu, se i njëjti sqarim duhet të bëhej objektin e SNK 33 *Fitimet për Aksion*.

Aspekte të metodës së drejtimit

Kërkesa specifike të matjes së disa zërave

- BC24 Në PP 8, Bordi ftoi për komente për faktin nëse SNRF-ja që propozohet duhet të shmangej ose jo nga metoda e drejtimit e SFAS 131, me vendosjen e kërkesave të matjes për disa zëra të specifikuar. Disa prej respondentëve të PP 8 mbështetën një metode e cila do të përkufizonte matjen e disa termave kyç siç janë për shembull, të ardhurat e segmentit, shpenzimet e segmentit, rezultatet e segmentit, aktivet e segmentit dhe pasivet e segmentit, me qëllim që të përmirësohet krahasueshmëria midis njësisë ekonomike raportuese. Disa respondentë të tjerë nuk pranuan asnjë lloj shmangie nga SFAS 131, bazuar në faktin që matjet e përkufizuara për zërat e specifikuar do të eliminonin përfitimet kryesore të metodës së drejtimit.
- BC25 SNRF-ja kërkon që njësia ekonomike të shpjegojë matjet e fitimit ose humbjes të segmentit dhe aktiveve e pasiveve të segmentit dhe të bëjë rakordimet e shumave totale të segmentit me shumën e njohura në pasqyrat financiare të njësive ekonomike. Bordi beson se këto rakordime do t'u japin mundësi përdoruesve të kuptojnë dhe të gjykojnë bazën mbi të cilën janë përcaktuar shumën e segmenteve. Bordi vërejtë gjithashtu, se për të përkufizuar matjet e këtyre shumave, do t'nevojitej një shmangie nga kërkesat e SFAS 131, e cila do të kërkonte kohë dhe kosto shtesë për njësitet ekonomike dhe nuk do të ishte në koherencë me këndvështrimin e drejtimit për informacionin për segmentin.
- BC26 Për këtë arsye, Bordi vendosi të mos kërkojë matje të përkufizuara të të ardhurave të segmentit, shpenzimeve të segmentit, rezultatit të segmentit, aktiveve të segmentit dhe pasiveve të segmentit.

Forma matricë e organizimit

- BC27 Në PP 8 Bordi propozoi që kur mund të identifikohen më shumë se një palë segmentesh, për shembull, kur njësitet ekonomike përdorin formën matricë të organizimit, atëherë baza për segmentet e shfrytëzimit duhet të ishin përbërësit e bazuar tek produktet dhe shërbimet. Disa respondentë vërejtën se strukturat matricë të organizimit, që zakonisht janë përdorur për organizatat e mëdha e komplekse, dhe që ishin të detyruara të përdorin përbërësit bazuar në produktet dhe shërbimet, nuk ishin në koherencë me metodën e drejtimit. Bordi ra dakord me këtë pikëpamje. Prandaj, SNRF-ja kërkon që identifikimi i segmenteve të shfrytëzimit të bëhet duke ju referuar parimit themelor të SNRF-së.

Kufijtë sasiore

- BC28 Në PP 8 Bordi propozoi kufij sasiore për identifikimin e segmenteve raportues. Disa prej respondentëve argumentuan se këto kërkesa përfaqësojnë një metodë të mbështetur në rregulla e jo në parime. Veç kësaj, disa prej respondentëve komentuan se përfshirja e një kufiri prej 10 përqind mund të krijonte një precedent për përcaktimin e materialitetit në fusha të tjera.
- BC29 Bordi vlerësoi një metodë me anën e të cilës, për çdo segment shfrytëzimi material, do të kërkohej të jepej informacion i veçantë. Megjithatë, Bordi u shqetësua se mund të kishte paqartësi në lidhje me kuptimin e materialitetit në lidhje me dhënien e informacioneve shpjeguese. Për më tepër, një kërkesë e tillë do të ishte një ndryshim i ndjeshëm nga formulimi i SFAS 131. Kështu, Bordi u kujdes që ndryshimi të bëhej me fraza lehtësisht të kuptueshme dhe të njohura, që konvergojnë me SFAS 131, për një parim që potencialisht shkakton konfuzion. Prandaj, Bordi vendosi të mbajë kufijtë sasiore.

Ndërveprimi i kriterëve të bashkimit me kufijtë sasiore

- BC30 Një respondent komentoi se renditja e kriterëve të bashkimit për segmentet e shfrytëzimit dhe kufive sasiore për përcaktimin e segmenteve raportues në PP 8 ishte e paqartë. Megjithatë, diagrama që jepet në Paragrafin IG7 të udhëzimit për zbatim, tregon se kriteret e bashkimit kanë përparësi ndaj kufijve sasiore. Bordi vërejtë gjithashtu, se formulimi në SFAS 131 ishte i qartë, sepse paragrafi për bashkimin i referohet bashkimit në një "segment shfrytëzimi të vetëm". Kufijtë sasiore pastaj, përcaktojnë se cilët segmente shfrytëzimi janë segmente raportues. Termi "i shfrytëzimit" është futur në paragrafin 12 të SNRF-së.

Përfshirja e Udhëzimeve të SHBA-së

- BC31 Bordi diskutoi për shkallën se deri në ç' masë SNRF-ja duhet të trajtojë problemet praktike që kanë dalë nga zbatimi i SFAS 131 në SHBA. Bordi mori në shqyrtim materialin e BSKF-së me titull *Pyetje dhe Përgjigje 131 Informacioni i Segmentit: Udhëzim për Zbatimin e Standardit 131* dhe materialin e Grupit të Posaçëm të Punës për Çështjet Emergjente 04-10 *Marrja e Vendimit për Bashkimin e Segmenteve të Shfrytëzimit të cilët nuk i Përbushin Kufijtë Sasiorë*.
- BC32 EITF 04-10 trajton çështjen nëse duhet të bashkohen ose jo segmentet e shfrytëzimit të cilët nuk plotësojnë kufijtë sasiorë. Ai kërkon bashkimin në bazë të kufijve sasiorë vetëm në qoftë se bashkimi është në koherencë me objektivin dhe parimin themelor të SFAS 131, segmentet kanë karakteristika ekonomike të ngjashme dhe segmentet kanë të përbashkët një shumicë të kriterëve të bashkimit të renditura në paragrafin 17(a)-(e) të SFAS 131. Bordi ishte dakort me metodën e adoptuar në EITF 04-10 dhe arriti në konkluzionin se e njëjta kërkesë duhej të përfshihej edhe në SNRF.
- BC33 Materiali i BSKF-së me titull *Pyetje dhe Përgjigje 131 Informacioni i Segmentit: Udhëzim për Zbatimin e Standardit 131* është një guidë zbatimi e cila jep pikëpamjet e stafit të BSKF-së në lidhje me disa pyetje të caktuara për SFAS 131. Për shkak se ai nuk u publikua nga BSKF-ja vetë, Bordi vendosi që këtë material të mos e përfshijë në SNRF.

Informacion për aktivet e segmentit

- BC34 Disa prej respondentëve vërejtën se, ndërkohë që mund të pritët të ketë një matje të fitimit ose humbjes së segmentit në çdo raportim të brendshëm të njësisë ekonomike, një matje e aktiveve të segmentit nuk është gjithnjë e mundshme, veçanërisht në sektorët e shërbimeve apo në sektorë të tjerë që kanë normë të ulët shfrytëzimi të aktiveve fizike. Respondentët sugjeruan se në këto rrethana, për një matje e aktiveve të segmentit duhet të jepeshin informacione shpjeguese vetëm në qoftë se këto shuma i janë dhënë rregullisht shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit.
- BC35 Bordi vërejti se kërkesa për dhënien e informacioneve shpjeguese për një matje të aktiveve të segmentit vetëm kur kjo matje rishikohet nga shefi i së vendimarrjes së shfrytëzimit, do të krijonte një divergjencë nga SFAS 131. Bordi gjithashtu, mbështeti të një minimum dhënie informacionesh shpjeguese për fitimin ose humbjen e segmentit dhe aktivet e segmentit. Për këtë arsye, Bordi arriti në konkluzionin se matjet e fitimit ose humbjes të segmentit dhe të aktiveve gjithsej të segmentit duhet të shpjegohen me informacione për të gjitha segmentet, pavarësisht faktit nëse këto matje ishin rishikuar ose jo nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit.

Informacion për pasivet e segmentit

- BC36 PP 8 nuk propozonte dhënien e informacioneve për pasivet e segmentit, pasi në SFAS 131 nuk ekziston një kërkesë e tillë. Arsyet për këtë jepen në paragrafin 96 të Bazës për Konkluzione në SFAS 131, përfshirë si Shtojcë A në këtë Baze për Konkluzione.
- BC37 Disa prej respondentëve propozuan shtimin e një kërkesë për çdo njësi ekonomike që të japë informacion për pasivet e segmentit nëse ky informacion i jepet rregullisht shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit. Ata argumentuan se informacioni për pasivet e segmentit do të ishte i dobishëm për përdoruesit. Të tjerë respondentë ishin në favor të informacionit për aktivet neto të segmentit dhe jo për aktiveve bruto të segmentit.
- BC38 Bordi vërejti se nëse merren në konsideratë pasivet e segmentit gjatë vlerësimit të performancës dhe caktimit të burimeve për segmentet e një njësie ekonomike, kjo dhënie e informacionit shpjegues duhet të jetë në koherencë me metodën e drejtimit. Bordi vërejti gjithashtu, mbështetjen për këtë dhënie informacioni shpjegues nga disa komentatorë, e sidomos nga përdorues të pasqyrave financiare. Prandaj, Bordi vendosi të kërkojë dhënien e informacioneve shpjeguese të një matjeje të pasiveve të segmentit në qoftë se këto shuma i jepen rregullisht shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit, pavarësisht faktit që një kërkesë e tillë do të krijonte divergjencë nga SFAS 131.

Niveli i rakordimeve

- BC39 PP 8 propozoi që një njësi ekonomike duhet të bënte rakordimet e shumave gjithsej të segmenteve raportues për zëra të caktuar me shumat që njësi ekonomike i kishte njohur sipas SNRF-ve. Ajo nuk propozoi bërjen e këtyre rakordimeve për çdo segment raportues.
- BC40 Disa prej respondentëve shprehën shqetësim në lidhje me nivelin e hollësive të rakordimeve të propozuara. Ata argumentuan se në qoftë se SNRF-ja lejon matjen e informacionit të segmentit në bazë të informacionit të drejtimit, ai duhet të kërkojë rakordim për çdo segment raportues midis shumave të segmentit dhe shumave ekuivalente të matura në pajtim me politikat kontabël sipas SNRF-ve të një njësie ekonomike. Ata shtuan se rakordimi vetëm i shumave gjithsej të segmenteve raportuese me shumat e paraqitura në pasqyrat financiare nuk jepte informacion të dobishëm.
- BC41 Të tjerë respondentë mbështetën rakordimet e propozuara me arsyetimin se rakordimet më të hollësishme nuk do të ishin më të kuptueshme për përdoruesit, dhe mund të ngatërronin. Ata besonin se kostot shtesë për njësitë raportuese, nuk ishin të justifikuar.
- BC42 Bordi vërejti se, një kërkesë për të bërë rakordime në nivel segmenti raportues të veçantë, do të çonte në të vërtetë në dy raporte të plota për segmentin - njëri sipas matjeve të brendshme ndërsa tjetri sipas SNRF-ve. Bordi arriti në konkluzionin se kosto e dhënies së dy paketave me informacion për segmentin do të ishte më e madhe se përfitimet.

Mungesa e një përjashtimi nga dëmi i konkurrencës

- BC43 Bordi diskutoi për faktin nëse njësitë ekonomike duheshin përjashtuar nga aspektet e SNRF-së në rastet kur dhënia e informacioneve shpjeguese do të shkaktonte dëmtim të konkurrencës apo erozion të vlerës së aksionarëve. Bordi mori në shqyrtim një metodë alternative me anën e të cilës mund t'u kërkohej njësi ekonomike të jepnin arsyet për mos-dhënie e informacioneve shpjeguese në bazë të metodës “zbatim i kërkesave ligjore ose shpjegim për mos-zbatimin e tyre”.
- BC44 Bordi arriti në konkluzion se përjashtimi nga “dëmtimi i konkurrencës” do të ishte i papërshtatshëm sepse do të përbënte një mjet për një mos-pajtueshmëri më të gjerë me SNRF-në. Bordi vërejti se nuk do të kishte të ngjarë që njësitë ekonomike të vuanin nga dëmi i konkurrencës, që vintë për shkak të dhënies së informacioneve shpjeguese të kërkuara, meqenëse shumica e konkurrentëve kanë burime të informacionit të hollësishëm për një njësi ekonomike, krahas pasqyrave financiare të saj.
- BC45 Respondentët komentuan gjithashtu, se kërkesat e SNRF-së do t'i vendosnin shoqëritë e vogla të regjistruara në bursë, në një pozicion më pak të favorshëm në raport me shoqëritë e paregjistruara në bursë, të cilat nuk mbulohen nga objekti i SNRF-së. Bordi vërejti se raporti relativ avantazh/dizavantazh për një njësi ekonomike e cila është e regjistruar në bursë nuk është një çështje që duhet të shqyrtohet nga Bordi.

Përdorimi i termit “i pazbatueshëm”

- BC46 Disa prej respondentëve për PP 8 shprehën shqetësimin se njësi ekonomike ju duhej lejuar të mos jepnin informacione shpjeguese për të gjithë njësinë ekonomike në lidhje me produktet, shërbimet dhe zonat gjeografike në qoftë se “...informacioni i nevojshëm nuk është disponibël dhe kosto e përgatitjes së tij do të ishte tepër e lartë”. Ata argumentuan se testi që duhet aplikuar për mos-dhënie e informacioneve shpjeguese duhet të jetë ai i pazbatueshmërisë, sikurse përkufizohet në SNK 1 *Paraqitja e Pasqyrave Financiare*.
- BC47 Bordi vërejti se formulimi i PP 8 siguron konvergjencën me SFAS 131. Përdorimi i termit “i pazbatueshëm” sikurse përkufizohet në SNK 1, do të ndryshonte kërkesën dhe do të krijonte divergjencë nga SFAS 131. Prandaj Bordi vendosi ta ruajë formulimin e përdorur në PP 8.

Dhënia e Informacioneve Shpjeguese për të gjithë njësinë ekonomike

Informacioni gjeografik

- BC48 SNRF-ja i kërkon që një njësi ekonomike të japë informacion shpjegues gjeografik për aktivet afatgjata, me përjashtim të disa zërave të specifikuar. Bordi i mori në shqyrtim komentet e bëra nga disa prej respondentëve të cilët mbronin dhënien e informacionit vend për vend, të tjerëve respondentë, të cilët kërkuar që për zërat specifikë të informacionit gjeografik të jepen informacione shpjeguese, dhe të disa të tjerëve, të cilët shprehën rezervat me kërkesën e propozuar në lidhje me dhënien e informacioneve shpjeguese për vendin e rezidencës.
- BC49 Një koalicion i më shumë se 300 organizatave nga më shumë se 50 vende, njohur si fushata “Publikoni atë që paguani”, kërkoj të zgjerohej objekti i SNRF-së, për të kërkuar dhënie informacionesh shpjeguese shtesë mbi bazën nga njëri vend në vendin tjetër. Objektivi i këtyre informacioneshpjeguese shtesë, do të ishte nxitja e rritjes së transparencës për menaxhimin e shumave që u paguajnë industritë e naftës, gazit dhe minierave qeverive të vendeve në zhvillim apo në tranzicion të cilët janë të pasura me burime natyrore. Pikëpamja e drejtuesve të fushatës ishte se publikimi i pagesave specifike që këto shoqëri u bëjnë qeverive është në interesin e të gjithë përdoruesve të pasqyrave financiare.
- BC50 Për shkak se SNRF-ja është përgatitur në kuadër të një projekti afatshkurtër të konvergencës me SFAS 131, Bordi vendosi që çështjet e ngritura nga fushata “Publikoni atë që paguani” në lidhje me dhënien e informacionit shpjegues sipas vendeve nuk duhet të trajtohej në këtë SNRF. Bordi ishte i pikëpamjes se këto probleme meritojnë diskutime të mëtejshme me organizmat të cilat janë të angazhuara në probleme të ngjashme, për shembull me Organizatën e Kombeve të Bashkuara, Bordin e Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit të Sektorit Publik, Fondin Monetar Ndërkombëtar, Bankën Botërore, bankat rajonale për zhvillim dhe Forumin e Qëndrueshmërisë Financiare.

Përjashtimi nga dhënia e informacioneve shpjeguese për gjithë njësinë ekonomike

- BC51 Disa prej respondentëve sugjeruan dhënien e informacioneve shpjeguese gjeografike, të ndryshme nga ato të propozuara në PP 8. Për shembull, disa preferuan dhënien e informacioneve shpjeguese sipas zonave gjeografike dhe jo sipas vendeve të veçanta. Disa të tjerë ishin në favor të dhënies së informacionit shpjegues gjeografik për fitimin ose humbjen si edhe për aktivet afatgjata. Disa prej respondentëve shprehën pikëpamjen se dhënia e informacioneve shpjeguese për aktivet gjithsej do të ishte më e mirë se sa vetëm për aktivet afatgjata. Disa ishin të mendimit se dhënia e informacioneve shpjeguese duhet të bëhej si për aktivet afatshkurtra ashtu edhe për ato afatgjata. Të tjerë respondentë rekomanduan që duhet të jepen informacione shpjeguese për aktivet financiare krahas aktiveve afatgjata. Disa prej respondentëve shprehën mendimin se nuk duhej kërkuar dhënia e informacioneve shpjeguese për aktivet afatgjata nëse këto vlera nuk merreshin në shqyrtim nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit.
- BC52 Gjatë hartimit të PP 8, Bordi vendosi të adoptojë kërkesat e dhëna në SFAS 131. Paragrafët 104-107 të Bazës për Konkluzione për SFAS 131 japin logjikën në të cilën mbështetet kërkesa për dhënien e informacioneve gjeografike.
- BC53 Asnjëra prej dhënies të sugjeruara të informacioneve shpjeguese nuk u mbështet gjerësisht nga përdoruesit. Bordi vërejti se njësitë ekonomike të cilat dëshirojnë të japin informacion shpjegues shtesë janë të lira të bëjnë një gjë të tillë. Kështu që Bordi arriti në konkluzionin se kërkesa, për dhënien e informacioneve e marrë nga SFAS 131, nuk duhej ndryshuar.

Vendi i rezidencës

- BC54 Disa prej respondentëve pohuan se dhënia e informacionit për vendin e rezidencës ishte e papërshtatshme për shumë njësi ekonomike. Ata shprehën pikëpamjen se një informacion i tillë do të kishte kuptim kur një pjesë e madhe e biznesit të njësisë ekonomike ishte realizuar në vendin e vet të rezidencës. Mirëpo, ata vërejtën se në shumë rrethana, vendi i rezidencës përfaqëson një pjesë të vogël të biznesit të njësisë ekonomike dhe në këto raste informacioni i kërkuar nuk do të ishte i përshtatshëm. Veç kësaj, ata argumentuan se SFAS 131 kishte qënë hartuar për njësitë ekonomike në SHBA, për të cilat “vendi i rezidencës” është në vetvete një zonë e caktuar gjeografike.

Këta respondentë sugjeruan që, në vend të kësaj, të kërkohej dhënia e informacioneve shpjeguese për vendin e veprimtarive kryesore.

- BC55 SNRF-ja kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese për çdo vend të veçantë që ka rëndësi materiale. Bordi vërente se identifikimi i vendit të veprimtarive kryesore mund të jetë e vështirë dhe subjektive. Prandaj, Bordi vendosi të mos u kërkojë njësive ekonomike të identifikojnë vendin e veprimtarive kryesore.

Nënshuma për aktivet afatgjata materiale

- BC56 Paragrafët 14 dhe 15 të Bazës për Konkluzione të PP 8 theksonin dallimin e mundshëm nga SFAS 131. SFAS 131 kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese për “aktiveve jetëgjata” me përjashtim të aktiveve jo-materiale, ndërsa PP 8 propozoi dhënien e informacioneve shpjeguese për “aktivet afatgjata” përfshirë edhe aktivet jo-materiale. Bordi rikonsideroi faktin nëse, në interes të konvergjencës, SNRF-ja duhet të kërkojë dhënien e informacioneve shpjeguese të nënshumës së aktiveve afatgjata materiale.
- BC57 Bordi arriti në konkluzionin se ishte e panevojshme dhënia më vete e informacioneve shpjeguese për nënshumën e aktiveve afatgjata materiale, sipas arsytimit se përfitimi shtesë nuk e justifikon këtë dhënie informacioni shpjegues. Megjithatë, Bordi vërejti se njësitet ekonomike të cilat dëshirojnë ta japin këtë informacion janë të lira ta bëjnë një gjë të tillë.

Informacion për klientët kryesorë

- BC58 PP 8 propozoi që, në lidhje me dhënien e informacioneve për klientët kryesorë, një grup njësish ekonomike, të cilat dihet se janë nën një kontroll të përbashkët duhet të trajtohet si një klient i vetëm. Disa prej respondentëve vërejtën se kjo mund të ishte e vështirë kur njësitet ekonomike janë nën kontrollin e shtetit. Bordi përmendi se popo shqyrtonte propozimet për të amenduar SNK 24 *Dhënia e Informacioneve Shpjeguese për Palët e Lidhura*, në lidhje me njësitet ekonomike të kontrolluara nga shteti, dhe një amendim të mëpashtëm për SNRF-në për segmentet raportuese, që mund të rezultonte nga këto propozime. Ndërkohë, Bordi vendosi të kërkojë në SNRF që një qeveri (qoftë kjo kombëtare, shtetërore, provinciale, territoriale, vendore apo e huaj) dhe njësitet ekonomike të cilat dihen nga njësia raportuese se kontrollohen nga qeveria duhet të trajtohen si një klient i vetëm. Kjo i bën kërkesat në lidhje me njësitet ekonomike të kontrolluara nga qeveria të njëjta me ato që kanë të bëjë me njësitet ekonomike të kontrolluara privatisht.

Informacioni Financiar i Ndërmjetëm

- BC59 Bordi vendosi që ndryshimet në SNK 34 *Raportimi Financiar i Ndërmjetëm* të propozuara në PP 8, duheshin amenduar për të sqaruar që dhënia e informacionit shpjegues të ndërmjetëm për zërat e fitimit ose humbjes së segmentit kërkohej vetëm në qoftë se shumat e specifikuarat kanë marrë pjesë në matjen e fitimit ose humbjes të segmentit, janë rishikuar nga Shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit. Bordi arriti në këtë konkluzion pasi ai vërejti se një dhënie e tillë informacioni ishte në koherencë me metodën e drejtimit.

Dallimet nga SFAS 131

- BC60 Gjatë hartimit të SNRF-së, Bordi përfshiu këto ndryshime në dallim nga SFAS 131.
- (a) Udhëzimi për Zbatimin e Standardit 131 i BSKF-së tregon se personeli i BSKF-së beson se “aktivet jetëgjata”, siç është fraza që përdoret në paragrafin 38 të SFAS 131, nënkuptojnë aktivet e trupëzuara të cilat nuk mund të hiqen brenda një kohe të shkurtër, çka duket se përjashton zërat e patrupëzuar. Aktivet afatgjata në SNRF përfshijnë edhe zërat e patrupëzuar (shih paragrafët BC56 dhe BC57).
 - (b) SFAS 131 nuk kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese për një matje së pasiveve të segmentit. SNRF-ja kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese të pasiveve të segmentit nëse kjo matje i jepet rregullisht shefit të marrjes së vendimeve të shfrytëzimit (shih paragrafët BC36–BC38).
 - (c) SFAS 131 kërkon që një njësi ekonomike me formën matricë të organizimit, të përcaktojë segmentet e shfrytëzimit, në bazë të produkteve dhe shërbimeve. SNRF-ja kërkon që kjo njësi ekonomike të

përcaktojë segmentet e shfrytëzimit duke ju referuar paritmit themelor të SNRF-së (shih paragrafin BC27).

Dispozitat kalimtare

- BC61 Sipas dispozitave të tij kalimtare, SFAS 131 nuk kërkohej të aplikohet për pasqyrat financiare të ndërmjetme të vitit të parë të zbatimit. Megjithatë, në vitin e dytë të zbatimit, kërkohej informacion krahasues për periudhat e ndërmjetme në vitit të parë të zbatimit. Në bazën për konkluzione të SFAS 131 shpjegohej se arsyeja e këtyre kërkesave kalimtare ishte se një pjesë e informacionit që kërkohej për t'u raportuar për periudhat e ndërmjetme bazohet në informacionin e raportuar në pasqyrat financiare vjetore më të fundit. Informacioni i ndërmjetëm për segmentet nuk do të kishte kuptim pa një paketë të plotë të informacionit vjetor të segmentit, i cili të përdoret për krahasim dhe për të kuptuar bazën mbi të cilën ai është dhënë.
- BC62 Bordi nuk ra dakord me dispozitën kalimtare për pasqyrat financiare të ndërmjetme në SFAS 131. Bordi vërejti se ky SNRF nuk do të hyjë në fuqi deri në vitin 2009, çka u jep njësitë ekonomike kohë të mjaftueshme për t'u përgatitur. Për më tepër, Bordi e dinte se disa njësi ekonomike të cilat i përdorin SNRF-të për herë të parë, mund të duan të paraqesin informacion krahasues në pajtim me këtë SNRF dhe jo me SNK 14.

Opinionet kundër SNRF 8

Mospëlqimi nga Gilbert Gélard dhe James J Leisenring

- DO1 Zotërinjtë Gélard dhe Leisenring ishin kundër nxjerrjes së këtij SNRF-je sepse ajo nuk kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese të një matjeje të përcaktuar të fitimit ose humbjes së segmentit dhe nuk kërkon që matja e fitimit ose humbjes së raportuar të jetë në koherencë me atributin e aktiveve për segmentet raportuese.
- DO2 Duke mos përkufizuar fitimin ose humbjen e segmentit, SNRF-ja lejon raportimin e çfarëdo matjeje të fitimit ose humbjes së segmentit për sa kohë kjo matje rishikohet nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit. Zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve drejtpërdrejt të atribueshme për një segment nuk duhet të përfshihen në fitimin ose humbjen e raportuar të këtij segmenti, dhe nuk kërkohet shpërndarja e zërave jo drejtpërdrejt të atribueshëm tek segmentet. Zotërinjtë Gélard dhe Leisenring besojnë se ky SNRF duhet të kërkojë që e shumata e kryera drejtpërdrejt ose që i atribuohen drejtpërdrejt një segmenti, të përfshirjen në fitimin ose humbjen e këtij segmenti, dhe matja e fitimit ose humbjes së një segmenti, të jetë në përputhje me atributin e aktiveve për segmentit.
- DO3 Zotërinjtë Gélard dhe Leisenring mbështesin dhënien e atij informacioni shpjegues që ju jep mundësi përdoruesve të pasqyrave financiare të vlerësojnë veprimtaritë e një njësie ekonomike dhe mjedisin ekonomik në të cilin ajo vepron. Megjithatë, ata besojnë se SNRF-ja nuk do ta përmbushë këtë objektiv, madje edhe me dhënien e informacioneve shpjeguese të kërkuara dhe rakordimet me pasqyrat financiare vjetore të njësisë ekonomike, sepse ajo nuk e përkufizon fitimin ose humbjen e segmentit dhe nuk kërkon një ngarkim të koherent të aktiveve dhe fitimit ose humbjes për segmentet.
- DO4 Zotërinjtë Gélard dhe Leisenring mbështetnin metodën e drejtimit për përkufizimin e segmenteve raportues dhe mbështetën kërkesat për dhënien e informacioneve shpjeguese të informacioneve të zgjedhura për segmentin në raportet financiare të ndërmjetme. Megjithatë, ata besojnë se përkufizimet për të ardhurat, shpenzimet, rezultatit, aktivet dhe pasivet e segmentit të dhëna në paragrafin 16 të SNK 14 *Raportimi i Segmenteve*, duhet të mbeten në këtë SNRF dhe të zbatohen për segmentet e identifikuar sipas metodës së drejtimit. Ata besojnë se raportimi i duhur i jashtëm i informacionit për segmentet nuk duhet të lejojë përdorimin e matjeve të bëra jo sipas PPPK-ve, sepse ato mund t'i çorientojnë përdoruesit.
- DO5 Zotërinjtë Gélard dhe Leisenring besojnë edhe se ndryshimet nga SNK 14 nuk justifikohen nga nevoja për konvergjencën me PPPK-të e SHBA-ve. SNK 14 është një standard që kërkon dhënien e informacionit dhe, për këtë arsye, nuk ka efekt në rakordimin e shumave sipas SNRF-ve me shumata sipas PPPK-ve të SHBA-ve, megjithëse për të arritur përmbushjen e kërkesave të PPPK-ve të SHBA-ve, mund të nevojitet dhënia e informacioneve të tjera shtesë veç atyre që kërkohen tani sipas SNK 14.

Shtojcë A

Informacion historik dhe baza për konkluzionet e Bordit të Standardeve të Kontabilitetit Financiar të SHBA-së për SFAS 131

PËRMBAJTJA

	<i>paragrafët</i>
Hyrje	41
Informacion historik	42–56
Përkufizimi i segmenteve të shfrytëzimit të një ndërmarrjeje	57–80
Segmentet raportues	71–72
Bashkimi i segmenteve të shfrytëzimit të ngjashme	73–74
Kufijtë sasiore	75–78
Ndërmarrjet e integruara vertikalisht	79–80
Parimet kontabël dhe shpërndarjet	81–91
Informacioni që duhet jepet për segmentet	92–100
Informacioni i periudhave të ndërmjetme	98–99
Riparaqitja e informacionit të raportuar më parë	100
Dhënia e informacioneve shpjeguese për të gjithë ndërmarrjen	101–108
Informacion për produktet dhe shërbimet	103
Informacion për zonat gjeografike	104–107
Informacion për klientët kryesorë	108
Dëmi i konkurrencës	109–111
Vlerësimi kosto-përfitim	112–114
Zbatueshmëria për ndërmarrjet jopublike dhe organizatat jofitimprurëse	115–118
Data e hyrjes në fuqi dhe periudha kalimtare	119–120

Informacion historik dhe baza për konkluzionet e Bordit të Standardeve të Kontabilitetit Financiar të SHBA-së për SFAS 131

Hyrje

41. Kjo shtojcë përmbledh vlerësimet që nga anëtarët e Bordit u gjykuan të rëndësishme për arritjen e konkluzioneve në këtë Standard. Ai përfshin arsyet për pranimin e disa metodave të caktuara dhe refuzimin e disa të tjerave. Anëtarë të veçantë të Bordit u dhanë më shumë rëndësi disa faktorëve krahasuar me faktorët e tjerë.

Informacion historik shpjegues

42. Deklarata Nr 14 e BSKF-së *Raportimi Financiar për Segmentet e një Ndërmarrje Biznesi*, u publikua në vitin 1976. Kjo Deklaratë kërkonte që ndërmarrjet e biznesit të raportojnë informacionin për segmentin mbi dy baza: sipas sektorit të ekonomisë dhe sipas zonës gjeografike. Ai kërkonte edhe dhënie të informacionit shpjegues për shitjet për eksport dhe për klientët kryesorë.

43. Bordi arriti në konkluzionin në kohën e publikimit të Deklaratës 14, se informacioni për përbërësit e një ndërmarrjeje, produktet dhe shërbimet që ajo jep, operacionet jashtë vendit dhe klientët e saj kryesorë, janë të dobishme për të kuptuar dhe për të marrë vendime për të gjithë ndërmarrjen në tërësi. Përdoruesit e pasqyrave financiare vërejnë se vlerësimi i parashikimeve të flukseve monetare të ardhshme është elementi kryesor i vendimeve për investime dhe huadhënie. Vlerësimi i parashikimeve kërkon vlerësimin e pasigurisë që shoqëron si afatin ashtu edhe shumën e flukseve monetare të pritura për ndërmarrjen, që nga ana e tyre kanë efekt në flukset monetare të mundshme të investitorëve ose kreditorëve. Përdoruesit vërejnë gjithashtu, pasiguria vjen pjesërisht nga faktorë që kanë të bëjnë me produktet dhe shërbimet që jep një ndërmarrje dhe me zonën gjeografike në të cilën ajo vepron.

44. Në dokumentin e shpjegjes së pikëpamjeve të vitit 1993, *Raportimi Financiar në vitet '90 dhe më tej*, Shoqata për Menaxhimin dhe Kërkimin për Investimet (AIMR) thotë:

[Të dhënat për segmentin] janë jetike, thelbësore, themelore, të domosdoshme dhe integrale për procesin e analizës së investimeve. Analistët duhet të njohin dhe të kuptojnë mënyrën se si sillen ekonomikisht përbërësit e ndryshëm të një ndërmarrjeje shumëdimensionale. Një anëtar i dobët i grupit është njësoj si një pjesë e kalbur e një fruti; ajo ka potencialin që të infektojë me kalbjen e vet edhe pjesën tjetër të paprishur. Edhe në mungesë të dobësisë, segmente të ndryshme do të gjenerojnë rrjedhje të ndryshme fluksesh monetare me të cilat lidhen rreziqe të ndryshme dhe të cilat përmbysin vlerat unike. Kështu që, pa zbrërthim të informacionit, nuk ka asnjë mënyrë të arsyeshme për parashikimin e shumave të përgjithshme, të afateve apo të rreziqeve, të flukseve monetare të ardhshme të një ndërmarrjeje të plotë. Nuk ka asnjë dyshim në lidhje me dobësinë analitike të informacionit financiar të zbrërthyer. [faqet 59 dhe 60]

45. Gjatë viteve, analistët financiarë kanë kërkuar pa ndërprerje që të dhënat financiare të zbrërthehen në një shkallë më të madhe nga ajo në të cilën zbrërthehen në praktikë. Shumë analistë kanë thënë se ata e shohin Deklaratën 14 të dobishme por të pamjaftueshme. Në dokumentin e shpjegjes së pikëpamjeve të vitit 1993, AIMR theksonte se:

Të gjithë anëtarët e AIMR janë të një mendjeje se informacioni për segmentin është tërësisht jetik në punën e tyre. Po kështu, ata të gjithë pajtohen se standardi ekzistues për raportimin e segmenteve, Standardi i Kontabilitetit Financiar Nr 14, nuk mjafton. Puna e kryer kohët e fundit nga një nën/komitet i [Komitetit të Politikave të Kontabilitetit Financiar] ka konfirmuar faktin se shumica e analistëve e kërkon dhe, kur e është e mundur, përdor informacionin për segmentin për çdo tremujor. [faqe 5]

46. Instituti Kanadez i Kontabilitetëve të Autorizuar (CICA) publikoi në gusht 1992 një Studim Kërkimor të titulluar *Raportimi Financiar për Segmentet*. Në shkurt 1993 u publikua një Raport Kërkimor i BSKF-së, me titull *Raportimi i Informacioneve të Zbrërthyer*. Në mars 1993, BSKF-ja dhe Bordi i Standardeve të Kontabilitetit (AcSB) i CICA-s ranë dakort t'i realizojnë projektet e tyre bashkërisht.

47. Në maj 1993, BSKF-ja dhe AcSB-ja nxorën bashkërisht një Ftesë për Komente, me titull *Raportimi i Informacioneve të Zbrërthyer nga Ndërmarrjet e Biznesit*. Kjo Ftesë për Komente identifikoi disa çështje të caktuara që lidheshin me dhënien e informacionit për segmentet, kërkonte komente për këto çështje dhe u kërkonte lexuesve të identifikonin çështjet shtesë. Bordet morën 129 letra me komente nga respondentët prej SHBA-së dhe Kanadasë.

48. Në fund të vitit 1993, BSKF-ja dhe AcSB-ja formuan një Grup Këshillimor për Dhënien e Informacioneve të Zbërthyer, për të këshilluar dhe mbështetur të dy bordet në punën e tyre për përmirësimin e dhënies së informacioneve të zbërthyer. Anëtarë të këtij grupi përfshinin publikues të pasqyrave financiare, auditues, analistë financiarë dhe akademikë si nga Shtetet e Bashkuara të Amerikës ashtu edhe nga Kanadaja. Në janar 1994, BSKF-ja dhe AcSB-ja filluan të diskutojnë për ndryshimet ndaj Deklaratës 14 dhe Seksionit 1700 “Informacioni i Segmentuar” të *Manualit të CICA-s*. Të dy bordet u takuan dhe kërkuar mendimet e analistëve dhe hartuesve të pasqyrave financiare në lidhje me përmirësimet që mund t’u bëheshin kërkesave ekzistuese për segmentet që raportojnë. Anëtarët dhe punonjësit e BSKF-së dhe AcSB-së diskutuan edhe për dhënien e informacioneve të zbërthyer në takimet me disa grupe analistësh, përfshirë Komitetin e AIMR-së për Politikë e Kontabilitetit Financiar.
49. Në vitin 1991, AICPA-ja formoi një Komitet të Posaçëm për Raportimin Financiar (Komiteti i Posaçëm) për të bërë rekomandime për përmirësimin e aktualitetit dhe dobisë të raportimit të biznesit. Komiteti i Posaçëm, që përbëhej nga auditues dhe hartues të pasqyrave financiare, krijoi grupe diskutimi me analistë kredie dhe analistë kapitali për të ndihmuar në formulimin e rekomandimeve. Komiteti i Posaçëm publikoi në vitin 1994 raportin me titull *Përmirësimi i Raportimit të Biznesit- Një fokusim tek Klienti*. Ky raport renditi përmirësimet në dhënien e informacionit për segmentin e biznesit, si rekomandim i tij i parë, dhe përfshiu komentin e mëposhtëm:
- ... për përdoruesit, të cilët analizojnë një shoqëri tregtare të përfshirë në biznese të ndryshme për nga natyra, informacioni financiar për segmentet e biznesit shpesh është po aq i rëndësishëm sa edhe informacioni për shoqërinë në tërësi. Përdoruesit sugjerojnë që organi vendosës i Standardeve t’i japë prioritetin më të lartë përmirësimit të raportimit të segmentit për shkak të rëndësisë së punës së tyre dhe problemeve të perceptuara me raportimin aktual të informacionit për segmentin. [faqe 68]
50. Raporti i Komitetit të Posaçëm renditi pikat e mëposhtme si përmirësimet më të rëndësishme të nevojshme:
- (a) Dhënia e informacionit për segmentin në raportet financiare të ndërmjetme
 - (b) Një numër më i madh segmentesh për disa ndërmarrje
 - (c) Më shumë informacion për segmentet
 - (d) Segmentim i cili të korrespondojë me raportet e brendshme për drejtimin
 - (e) Koherencë e informacionit për segmentin me pjesët e tjera të një raporti vjetor
- Rekomandime të ngjashme kishin qënë bërë gjatë secilit prej 20 vjetëve të fundit në vlerësimet e raportimit të shoqërive tregtare të mëdha, të kryera nga AIMR-ja
51. Dy bordet arritën në konkluzione paraprake për një metodë për raportimin e segmentit e cila të ndryshonte ndjeshëm nga metoda e ndjekur në Deklaratën 14 dhe Seksionin 1700. Tiparet kyçe të metodës së re ishin se (a) informacioni do të jepej për segmentet e ndërmarrjes që korrespondojnë me strukturën e organizimit të brendshëm të ndërmarrjes, domethënë, për degët, drejtoritë, filialet ose njësitë e tjera të brendshme, që përdoren nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për të marrë vendime operative dhe për të vlerësuar performancën e ndërmarrjes, (b) shumat specifike do t’u ngarkoheshin segmenteve vetëm nëse ato akordoheshin në raportet e përdorura nga Shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për të bërë vlerësimin e performancës së segmenteve, dhe (c) politikat kontabël të përdorura për nxjerrjen e informacionit të zbërthyer do të ishin të njëjta me ato që përdoreshin në raportet e përdorura nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për akordimin e burimeve dhe vlerësimin e performancës së segmenteve.
52. Në shkurt 1995, punonjësit e BSKF-së dhe CICA-s shpërndanë një material me titull “Konkluzione Paraprake për Raportimin Financiar për Segmentet” (Konkluzionet Paraprake) tek disa analistë të zgjedhur të letrave me vlerë, Grupi i Posaçëm i Punës i BSKF-së për Konsolidimet dhe Çështjet e Lidhura me to, Grupi Këshillimor për Dhënien e Informacioneve të Zbërthyer, Grupi i Posaçëm i Punës i BSKF-së për Çështjet e Reja, Bordi Këshillimor për Standardet e Kontabilitetit Financiar, Një lista e anëtarë të asociuar të³ AcSB-së dhe te anëtarë të organizatave përfaqësuese të cilat punojnë rregullisht me bordet. Materiali u prezantua në publikimet e BSKF-së dhe CICA-s dhe u dërgua tek çdokush që kërkoj një kopje të tij. Anëtarët e Bordit dhe anëtarët e personelit diskutuan Konkluzionet Paraprake me grupe të ndryshme analistësh dhe hartuesish (të pasqyrave financiare). Afërsisht u morën 80 letra me komente nga respondentët prej SHBA-së dhe Kanadasë.

³ Personat diskutuar janë persona ose organizata me një interes të veçantë për çështjet e raportimit financiar të cilët kanë dalë vullnetar për të dhënë një reagim të jashtëm ndaj qëndrimeve të AcSB-së në fillim të diskutimeve të AcSB-së.

53. Në janar 1996, BSKF-ja dhe AcSB-ja publikuan Projekt-Paraqitje thujse identike, me titull *Raportimi i Informacionit të Zbërthyer për një Ndërmarrje Biznesi*. BSKF-ja mori 221 letra me komente ndërsa AcSB-ja mori 73 letra me komente në përgjigje të projekt-paraqitjeve. Në mars 1996 u krye një testim në terren i propozimeve. Në tetor 1996 u mbajt në Toronto një takim publik për të diskutuar rezultatet dhe shqetësimet e nxjerra me pjesëmarrësit e testimit në terren. Palë të tjera të interesuara ndoqën një takim publik në Norwalk në tetor 1996, për të diskutuar shqetësimet e tyre në lidhje me propozimet e bëra në projekt-paraqitjet. BSKF-ja vendosi të arrinte në një vendim për të informuar për projektin pa mbajturnjë seancë dëgjimi publike.
54. BSKF-ja dhe AcSB-ja shkëmbyen informacion me njëra-tjetrën gjatë fazës së ridiskutimit të propozimeve në projekt-paraqitjet e tyre respektive. Për të diskutuar për çështjet e ngritura nga respondentët, në fund të vitit 1996 dhe në fillim të vitit 1997, anëtarë të AcSB-së dhe punonjës të CICA-s, morën pjesë në takimet e BSKF-së, ndërsa anëtarët dhe punonjësit e BSKF-së morën pjesë në takimet e AcSB-së. Të dy bordet pajtoheshin për të gjitha çështjet thelbësore të ngritura për të arritur standarde thujse identike për raportimin e segmenteve si në SHBA ashtu edhe në Kanada. Anëtarët e Grupit Këshillimor për Dhënien e Informacioneve për Segmentin (ish Grupi Këshillimor për Dhënien e Informacioneve të Zbërthyer) diskutuan në mars 1997, në lidhje me një version paraprak të seksionit të Standardeve.
55. Në dhjetor 1995, Komiteti i Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit (KSNK) publikoi një Projekt-Paraqitje të një Standardi Ndërkombëtar të Kontabilitetit të propozuar, i cili do të zëvendësonte Standardin Ndërkombëtar të Kontabilitetit SNK 14, *Raportimi i Informacionit Financiar sipas Segmentit*. Edhe pse shumë prej dispozitave të tij janë të ngjashme me ato të projekt-paraqitjeve të BSKF-së dhe AcSB-së, propozimi i KSKN-së mbështetej në objektiva të ndryshme dhe ndryshon nga këto projekt-paraqitje. Një anëtar i Komitetit Drejtues për Segmentet i KSKN-së mori pjesë në takimet e BSKF-së gjatë ridiskutimeve për projekt-paraqitjen, ndërsa anëtarët e BSKF-së morën pjesë në takimet e Komitetit Drejtues për Segmentet të KSKN-së. Shumë prej respondentëve për projekt-paraqitjet inkurajuan BSKF-në dhe AcSB-në që të punonin nga afër me KSKN-në për të arritur standarde të ngjashme për segmentin që raporton. KSKN-ja parashikon të publikojë një standard për segmentin që raporton në gjatë fundit të vitit 1997. Edhe pse ka të ngjarë të ketë dallime midis kërkesave të KSKN-së për segmentin që raporton dhe kërkesave të kësaj Deklarate, bordet parashikojnë se do të jetë e mundur të përgatitet një paketë informacioni për segmentin, e cila të përmbushë si kërkesat e KSKN-së ashtu edhe të kësaj Deklarate.
56. Kjo Deklaratë synon t'u japë zgjidhje çështjeve të mëposhtme:
- (a) Cila është baza e përshtatshme për përkufizimin e segmenteve?
 - (b) Cilët parime kontabël dhe shpërndarje duhen përdorur?
 - (c) Cilët zëra specifikë të informacionit duhen raportuar?
 - (d) A duhet të raportohet informacioni për segmentin në pasqyrat financiare të kondensuara për periudhat e ndërmjetme?

Përkufizimi i segmenteve të shfrytëzimit të një ndërmarrjeje

57. Bordi arriti në konkluzionin se *metoda e sektorit të ekonomisë* për dhënien e informacioneve për segmentin që përshkruhet në Deklaratën 14 nuk jepte informacionin që kërkonin përdoruesit e pasqyrave financiare dhe se dhënia e informacionit të zbërthyer duhet të bazohet te segmentet e shfrytëzimit. Kjo Deklaratë e përkufizon një segment shfrytëzimi si një përbërës të një ndërmarrjeje (a) i cili angazhohet në aktivitete biznesi nga i cili mund të fitojë të ardhura dhe të bëjë shpenzime, (b) rezultatet e raportimit të të cilit rishikohen rregullisht nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për të marrë vendime për akordimin e burimeve për segmentin dhe për të vlerësuar performancën e tij, dhe (c) për të cilin ekziston informacion financiar më vete.
58. Dokumenti i shprehjes së pikëpamjes, i vitit 1993 i AIMR-së dhe raporti i Komitetit të Posaçëm të AICPA-së e kritikuan metodën e segmentit sipas sektorit të ekonomisë të Deklaratës 14 për raportimin e informacionit të segmentit. Në dokumentin e shprehjes së pikëpamjes të AIMR-së përfshihej:

SKF 14 kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese të informacionit të linjave të biznesit të kategorizuar si “segment i sektorit të ekonomisë”. Përkufizimi i tij për segmentin është jo preciz, duke pranuar se ka shumë probleme në praktikë për aplikimin e përkufizimit për njësi ekonomike me veprimtari biznesi të ndryshme të cilat veprojnë në kushte jo të njëjta. Kjo pikë e dobët e SKF 14 është shfrytëzuar nga shumë ndërmarrje për qëllimet e tyre të raportimit financiar. Për rrjedhojë, kemi parë se njëra prej dhjetë firmave më të mëdha në vend i raporton të gjitha veprimtaritë e saj sikur të jenë një segment i vetëm i sektorit të ekonomisë, i përkufizuar shumë gjerësisht. [faqe 60]

Raporti i Komitetit të posaçëm thoshte se “[përdoruesit a pasqyrave financiare] besojnë se shumë shoqëri i përcaktojnë segmentet e tyre të sektorëve të ekonomisë shumë gjerë për raportimin e biznesit dhe, për pasojë, raportojnë shumë pak segmente të sektorit të ekonomisë” (faqe 69).

59. Në raportin e Komitetit të Posaçëm të AICPA-s thuhej gjithashtu, se “...mjetet kryesore të përmirësimit të raportimit të segmenteve të sektorit të ekonomisë, duhet të jenë të atillë që të harmonizojë raportimin e biznesit dhe raportimin e brendshëm” (faqe 69), ndërsa dokumenti shprehjes së pikëpamjes i vitit 1993 i AIMR-së rekomandonte që:

... i duhet dhënë prioritet prodhimit dhe përhapjes së të dhënave financiare të cilat të pasqyrojnë dhe raportojnë me kuptim veprimtaritë e ndërmarrjeve specifike. Në qoftë se do të mund të kishim raporte në të cilat jepen hollësi se si organizohet dhe menaxhohet një firmë, atëherë do të merrnim përsipër më shumë përgjegjësi për bërjen e krahasimeve të kuptimshme të këtyre të dhënave me të dhënat e firmave të tjera të cilat e kryejnë ndryshe veprimtarinë e tyre. [faqet 60 dhe 61]

60. Thuajse të gjithë përdoruesit dhe palë të tjera të interesuara, të cilët iu përgjigjën projekt-paraqitjes ose që morën pjesë në takimet me anëtarët dhe punonjësit e Bordit, pajtoheshin me mendimin se në qoftë se segmentet përcaktohen në bazë të strukturës së organizimit të brendshëm të ndërmarrjes, atëherë kjo do të çonte në përmirësimin e informacionit. Ata thanë se jo vetëm që ndërmarrjet do të kishin mundësi të raportonin informacion më të hollësishëm, por njohuria për strukturën e organizimit të brendshëm të ndërmarrjes është e vlefshme edhe në vetvete sepse ajo thekson rreziqet dhe mundësitë, të cilat nga drejtimi besohet se janë të rëndësishme.

61. Segmentet e bazuara në strukturën e organizimit të brendshëm të një ndërmarrje kanë të paktën tri avantazhe të tjera të mëdha. Së pari, një mundësi për ta parë ndërmarrjen “përmes syreve të drejtimit” e përmirëson aftësinë e përdoruesit për të parashikuar veprimet apo reagimet e drejtimit të firmës në fjalë, të cilat mund të ndikojnë ndjeshëm në parashikimet e flukseve monetare të ardhshme të ndërmarrjes. Së dyti, për shkak se informacioni për këto segmente gjenerohet për t’u përdorur nga drejtimi, kosto shtesë e dhënies së informacionit për raportim të jashtëm duhet të jetë e ulët. Së treti, praktika ka treguar se termi *sektor i ekonomisë* është subjektiv. Segmentet e bazuara në një strukturë të brendshme ekzistuese duhet të jenë më pak subjektive.

62. AIMR-ja dhe përdoruesit e tjerë kanë komentuar se informacioni për segmentin është më i vlefshëm kur ai është në koherencë me informacionin shpjegues që jepet diku në raportin vjetor. Ata vërejnë se seksioni i rishikimit të biznesit dhe letra e kryetarit në një raport vjetor shpesh flasin për veprimtaritë e ndërmarrjes mbi një bazë të ndryshme nga ajo e informacionit për segmentin në shënimet e pasqyrave financiare dhe në seksionin e diskutimit dhe analizës së bërë nga drejtimi, që kërkohet nga rregullat e SEC për të korresponduar me informacionin për segmentin që jepet në përmbushje të kërkesave të Deklaratës 14. Kjo duket se ndodh në qoftë se ndërmarrja nuk drejtohet në një mënyrë e cila korrespondon me mënyrën se si ajo i përkufizon segmentet sipas kërkesave të Deklaratës 14. Segmentimi i bazuar në strukturën e organizimit të brendshëm të ndërmarrjes duhet të mundësojë një trajtim të njëtrajtshëm të rezultateve financiare të segmenteve në të gjitha pjesët e raportit vjetor të ndërmarrjes.

63. Disa prej respondentëve për projekt-paraqitjen ishin kundër metodës së Bordit për disa arsye. Segmentet e bazuar në strukturën e organizimit të brendshëm të ndërmarrjes mund të mos jenë të krahasueshëm midis ndërmarrjeve të cilat ushtrojnë aktivitete të ngjashme dhe mund të mos jenë të krahasueshëm nga viti në vit brenda për brenda ndërmarrjes. Krahas kësaj, një ndërmarrje mund të jetë e organizuar në bazë të produkteve dhe shërbimeve apo zonave gjeografike, dhe për pasojë, segmentet e ndërmarrjes mund të mos u nënshtrohen analizave që përdorin modelet makroekonomike. Së fundi, disa pohuan se ngaqë ndërmarrjet organizohen strategjikisht, informacioni i cili do të raportohej mund të dëmtojë konkurrencën për ndërmarrjen raportuese.

64. Bordi pranon që krahasueshmëria e informacionit kontabël është e rëndësishme. Përmbledhja e konkluzioneve kryesore në Deklaratën e Koncepteve 2 me titull *Karakteristikat Cilësore të Informacionit Kontabël* thotë: “Krahasueshmëria midis ndërmarrjeve dhe qëndrueshmëria në zbatimin e metodave gjatë periudhave kohore e rrit vlerën informative të krahasimeve të mundësive apo performancës ekonomike relative. Rëndësia e informacionit, e sidomos e informacionit sasior, varet shumë nga aftësitë e përdoruesit për ta lidhur atë me një bazë krahasuese.” Megjithatë, Deklarata e Koncepteve 2 vëren edhe një rrezik:

Përmirësimi i krahasueshmërisë mund të shkatërrojë ose të dobësojë përkatësinë ose besueshmërinë në qoftë se, për të siguruar krahasueshmërinë midis dy matjeve, njëra prej tyre arrihet përmes një metode e cila nxjerr informacione jo dhe aq përkatëse apo të besueshme. Historikisht, ka pasur raste të skajshme të shembujve të kësaj natyre në disa vende evropiane, në të cilat përdorimi i listave të standardizuara të llogarive është ka qënë bërë i detyrueshëm në interes të krahasueshmërisë midis firmave por në kurriz të përkatësisë dhe shpesh edhe të besueshmërisë së informacionit. Ky lloj uniformiteti mund të ketë edhe një efekt negativ në krahasueshmërinë e informacionit në qoftë se ai fsheh dallimet reale midis ndërmarrjeve. [paragrafi 116]

65. Bordi ishte i shqetësuar se mos segmentet e përkufizuara sipas metodës së Deklaratës 14 mund të dukeshin si më shumë të krahasueshëm midis ndërmarrjeve nga ç’janë në të vërtetë. Në Deklaratën 14 thuhet:

Informacioni i përgatitur në përputhje me [Deklaratën 14] mund të ketë një dobi të kufizuar për sa i takon krahasimit të segmentit të një sektori të ekonomisë të një ndërmarrjeje me një segment të ngjashëm të sektorit të ekonomisë të një

ndërmarrjeje tjetër (domethënë, për krahasimin midis ndërmarrjeve). Krahasimi midis ndërmarrjeve i segmenteve të sektorit të ekonomisë do të kërkonte një përshkrim të hollësishëm të bazës apo bazave të zbrëthimit që duhet të ndiqet nga të gjitha ndërmarrjet, si edhe specifikimin e bazës kontabël të transferimeve midis segmenteve dhe të metodave të shpërndarjes së kostove që janë të përbashkëta për dy apo më shumë segmente. [paragrafi 76]

66. Standardi 14 shpjegon arsyen pse Bordi nuk zgjodhi të përpilojë një përshkrim të detajuar të bazave të zbrëthimit:

... dallimet midis ndërmarrjeve në natyrën e veprimtarive të tyre dhe në shkallën në të cilën i përdorin bashkë përbërësit e ndërmarrjes objektet, pajisjet, materialet dhe furnizimet apo krahun e punës, e bëjnë të pavlefshme përshkrimin mjaft të detajuar të rregullave dhe procedurave, që duhet të ndiqen nga të gjitha ndërmarrjet. Për më tepër... dallimet në sistemet kontabilë të ndërmarrjeve të biznesit përbëjnë një pengesë në praktikë për shkallën e hollësisë me të cilën mund të vendosen standardet e kontabilitetit dhe raportimit financiar për informacionin e zbrëthyer. [paragrafi 74]

Po këto argumente e bindën Bordin të mos miratojë kërkesa më specifike në këtë Deklaratë. Në asnjë rast nuk mund të arrihen të dyja bashkë si përkatësia ashtu edhe krahasueshmëria, dhe përkatësia duhet të ketë prioritet.

67. Komiteti i Posaçëm i AICPA-së, disa prej respondentëve tër projekt-paraqitjen dhe palë të tjera të interesuara i rekomanduan Bordit të kërkojë që ndërmarrja të përdorë një metodë alternative të segmentimit për raportimin e jashtëm në qoftë se organizimi i saj i brendshëm nuk bazohet në dallimet midia produkteve dhe shërbimeve apo zonave gjeografike. Disa rekomanduan konkretisht adoptimin e propozimit të përfshirë në projekt-paraqitjen e KSKN-së e cila dëndur referohet si “rrjet mbrojtës”. Metoda e projekt-paraqitjes së KSKN-së për identifikimin e segmenteve parësore dhe dytësore të shfrytëzimit kërkon një shqyrtim të organizimit të segmenteve nga drejtimi, por si segmentet parësore ashtu edhe ato dytësore kërkohej të përcaktohen ose në bazë të produkteve dhe shërbimeve përkatëse ose në bazë të zonave gjeografike. Kjo do të thotë, se pavarësisht organizimit të drejtimit, segmentet duhet të grupohen ose sipas produkteve dhe shërbimeve përkatëse ose sipas zonave gjeografike dhe njëri grup duhet të paraqitet si segmente parësore ndërsa tjetri si segmente dytësore.
68. Bordi pranon që një ndërmarrje mund mos të ndahet në përbërës me produkte dhe shërbime të ngjashme apo sipas zonave gjeografike për qëllime të brendshme dhe se disa përdorues të pasqyrave financiare kanë shprehur dëshirën që informacioni të organizohet mbi këto baza. Megjithatë, në vend të një metode alternative segmentimi, që do të kërkonte paketa shumfishe të informacionit të segmentit në shumë rrethana, Bordi vendosi të kërkojë dhënien e informacionit shtesë për produktet dhe shërbimet dhe zonat gjeografike të veprimtarive për ndërmarrjen në tërësi në qoftë se kjo nuk jepet në informacionet bazë të segmentit.
69. Një arsye për mos kërkimin e segmentimit sipas bazave vetëm të produkteve dhe shërbimeve apo të zonave gjeografike është se është e vështirë të përcaktosh qartë rrethanat në të cilat të zbatohet me qëndrueshmëri metoda alternative e cila ndryshon nga metoda e drejtimit. Një ndërmarrje me një linjë produkti relativisht të ngushtë, mund të mos i konsiderojë dy produktet të ngjashme, ndërsa një ndërmarrje me një linjë të gjerë produkti mund t’i konsiderojë po këto dy produkte të ngjashme. Për shembull, një ndërmarrje mjaft e diversifikuar mund t’i konsiderojë të gjitha mallrat e konsumit të ngjashme në qoftë se ajo ka veprimtari të tjera si për shembull, shërbime financiare dhe ndërtim rrugësh. Mirëpo, një ndërmarrje e cila shet vetëm mallra konsumi mund t’i konsiderojë brisqet e rrojës si të ndryshme nga thekësit e bukës.
70. Një arsye tjetër për kundërshtimin e kësaj metode është se një metodë alternative e segmentimit do të shtonte koston për disa ndërmarrje për përgatitjen e këtij informacioni. Një metodë drejtimi për përkufizimin e segmenteve u jep mundësi ndërmarrjeve të paraqesin atë informacion që përdorin për qëllime të brendshme dhe lehtëson bërjen e përshkrime të qëndrueshme të përbërësve të një ndërmarrjeje nga njëra pjesë e raportit vjetor në tjetrën. Një ndërmarrje mund të organizohet sipas produkteve dhe shërbimeve të veta, sipas zonave gjeografike, sipas të dyjave, ose sipas bazave të tjera, si për shembull, sipas llojit të klientëve, dhe informacioni për segmentin që kërkon ky Standard duhet të jetë në përputhje me këtë metodë organizimi. Për më tepër, dhënia e informacioneve për të gjithë ndërmarrjen për produktet dhe shërbimet informon për të ardhurat gjithsej nga produktet dhe shërbimet përkatëse, ndërsa dhënia e informacioneve për të gjithë ndërmarrjen për zonat gjeografike informon për të ardhurat dhe aktivet e një ndërmarrjeje si brenda ashtu edhe jashtë vendit të rezidencës. Nëse është material, kërkohej edhe informacion për çdo vend të huaj.
71. Bordi pranon që disa ndërmarrje i organizojnë segmentet e tyre mbi më shumë se një bazë. Ndërmarrje të tjera mund të nxjerrin raporte në të cilat veprimtaritë e tyre paraqiten në shumë mënyra. Në këto situata, segmentet raportuese duhet të përcaktohen në bazë të një rishikimi të faktorëve të tjerë për të identifikuar segmentet e shfrytëzimit të ndërmarrjes, përfshirë edhe natyrën e veprimtarive të çdo përbërësi, ekzistencën e menaxherëve përgjegjës për to dhe informacionin që i jepet bordit të drejtorëve. Në shumë ndërmarrje bordit të drejtorëve i jepet vetëm një paketë informacioni. Kjo paketë e të dhënave përgjithësisht tregon për mënyrën se si shikon drejtimi veprimtaritë e ndërmarrjes.

Segmentet raportues

72. Bordi ka përfshirë në këtë Deklaratë nocionin e segmenteve raportues, një nëngrup i segmenteve të shfrytëzimit, duke përcaktuar kriteret e bashkimit dhe kufijtë sasiore për përcaktimin se cilët segmente të shfrytëzimit duhet të raportohen veças në pasqyrat financiare.
73. Një metodë e ashtuquajtur e pastër drejtimi për raportimin e segmentit mund të kërkonte që një ndërmarrje të raportonte të gjithë informacionin që rishikohet nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për marrjen e vendimeve për shpërndarjen e burimeve dhe për të vlerësuar performancën e ndërmarrjes. Mirëpo, Ky nivel i detajuar mund të mos jetë i dobishëm për lexuesit e pasqyrave financiare të jashtme, dhe ai gjithashtu mund të jetë edhe për ndërmarrjen i vështirë për t'u paraqitur. Rrjedhimisht, kjo Deklaratë përdor një metodë drejtimi të modifikuar, e cila përfshin si kriteret e bashkimit ashtu edhe kufijtë sasiore për përcaktimin e segmenteve raportues të shfrytëzimit. Megjithatë, nuk është nevoja që një ndërmarrje të bashkojë segmente të ngjashëm dhe ajo mund të paraqesë edhe segmente të cilët janë poshtë kufijve sasiore.

Bashkimi i segmenteve të shfrytëzimit të ngjashme

74. Bordi beson se raportimi më vete i informacionit të segmenteve nuk ia shton ndjeshëm njohuritë për ndërmarrjen investuesit në qoftë se segmentet e saj të shfrytëzimit kanë karakteristika, kaq të ngjashme sa që mund të pritet që ato të kenë të njëjtat perspektiva në të ardhmen. Bordi arriti në konkluzionin se megjithëse informacion për çdo segment mund të jetë disponibël, në këto rrethana përfitimi do të ishte i pamjaftueshëm për të justifikuar dhënien e këtij informacioni. Për shembull, një rrjet dyqanesh me pakicë mund të ketë 10 dyqane të cilët vërtet individualisht plotësojnë përkufizimin e një segmenti shfrytëzimi, por secili dyqan mund të jetë në thelb i njëjtë si të tjerët.
75. Shumica e respondentëve komentuan për kriteret e bashkimit të dhëna në projekt paraqitje. Shumë prej tyre thanë se këto kriteret ishin paarsyeshmërisht strikte, deri në masën segmentet thuajse identike mund të mos kualifikoheshin për bashkim. Disa prej respondentëve i lidhën shqetësimet e tyre për dëmin e konkurrencës dhe për umrin tepër të madh të segmenteve drejtpërdrejt me kriteret e bashkimit, duke treguar se një lehtësim i kriterëve do të zvogëlonte shumë këto shqetësime. Për ta përçarur më mirë synimin e vet, Bordi e pa edhe një herë dhe e ndryshoi gjuhën e kriterëve të bashkimit dhe pjesën hyrëse të tyre. Megjithatë, Bordi nuk i pranoi rekomandimet që kriteret të ishin tregues dhe jo teste dhe që udhëzimi të kërkonte vetëm pritshmërinë e performancës afatgjatë të ngjashme të segmenteve për të justifikuar bashkimin, sepse këto ndryshime mund të rezultojnë në një nivel bashkimi i cili do të shkaktojë humbje të një informacioni mundësisht të vlefshëm. Për të njëjtën arsye, Bordi nuk pranoi as sugjerimet që për të justifikuar bashkimin, segmentet duhet të jenë të ngjashëm vetëm për sa u takon një shumice karakteristikash të dhëna në paragrafin 17. Bordi pranon se mund të jetë e vështirë dhe subjektive përcaktimi se kur dy segmente janë mjaftueshëmrisht të ngjashme, për të justifikuar bashkimin e tyre. Megjithatë, Bordi vëren se njëra prej arsyeve pse informacioni i dhënë sipas Deklaratës 14 nuk i plotësoi nevojat e përdoruesve të pasqyrave financiare është se segmentet me karakteristika të ndryshme në zona të rëndësishme në atë kohë ishin të bashkuara.

Kufijtë sasiore

76. Gjatë hartimit të projekt-paraqitjes, Bordi arriti në konkluzionin se kriteret sasiore mund të interferonin me përcaktimin e segmenteve të shfrytëzimit dhe mund të ulnin në mënyrë të panevojshme numrin e segmenteve për të cilët jepet informacion. Respondentët për projekt-paraqitjen dhe persona të tjerë i sugjeruan Bordit që të përfshijë kriteret sasiore, për përcaktimin se cilët segmente do të raportohen, pasi sikurse ata thanë, disa ndërmarrje do të kërkohej të raportonin një numër tepër të madh segmentesh përveç rasteve kur udhëzime sasiore specifike do t'i lejonin ato të lënë jashtë segmentet e vogla. Disa prej respondentëve thanë se projekt-paraqitja do të kishte kërkuar dhënien e informacioneve shpjeguese të më shumë se 25 segmenteve të shfrytëzimit, që nuk ishte rezultati i pritur nga Bordi në diskutimet e zhvilluara përpara publikimit të projekt-paraqitjes. Të tjerë thanë se ndërmarrjet do të raportonin informacion i cili ishte tepër i bashkuar, përveç rasteve kur ai parandalohej nga udhëzimet sasiore. Bordi vendosi që të konsiderojë shtimin e kufijve sasiore, i cili do të ishte një mënyrë praktike për të trajtuar shqetësimet e respondentëve në lidhje me dëmin e konkurrencës dhe rritjen e numrit të segmenteve pa ndryshuar në thelb metodën e drejtimit për përkufizimin e segmentit.
77. Në ngjashmëri me kërkesat e Deklaratës 14, Bordi vendosi të kërkojë që të raportohet më vete çdo segment shfrytëzimi që përbën 10 përqind apo më shumë të të ardhurave, aktiveve ose fitimit apo humbjes të raportuar dhe që segmentet raportues të përbëjnë të paktën 75 përqind të të ardhurave të jashtme të një ndërmarrjeje. Bordi vendosi ta mbajë këtë udhëzimin për kufijtë sasiore sepse ai mund të aplikohet me objektivitet dhe sepse hartuesit dhe përdoruesit e pasqyrave financiare tashmë e kuptojnë atë.

78. Përfshirja e kufijve sasiore, të ngjashëm me ato të dhëna në Deklaratën 14, ën të nevojshme një udhëzim për mënyrën se si të raportohen segmentet e shfrytëzimit të cilët nuk plotësojnë kufijtë sasiore. Bordi arriti në konkluzionin se ndërmarrjet duhet të lejohen të bashkojnë informacionin për segmentet e shfrytëzimit, të cilët nuk i plotësojnë kufijtë sasiore, me informacionin për segmentet e tjera të shfrytëzimit të cilët nuk i plotësojnë kufijtë sasiore në qoftë se plotësohet shumica e kriterëve të bashkimit të dhëna në paragrafin 17. Kjo është një dispozitë bashkimi më liberale se ajo për segmentet e shfrytëzimit materiale, por ajo ndalon bashkimin e segmenteve që nuk janë të ngjashme.
79. Paragrafi 125 i Deklaratës së Koncepteve 2 thotë se “... vetëm madhësia, pa marrë në konsideratë natyrën e zërit dhe rrethanat në të cilat duhet të bëhet gjykim, përgjithësisht nuk do të jetë një bazë e mjaftueshme për të bërë një gjykim material”. Ky udhëzim aplikohet për informacionin për segmentin. Njohuria për segmentet me rëndësi materiale të një ndërmarrjeje është e rëndësishme për të kuptuar ndërmarrjen në tërësi, ndërsa zërat e veçantë të informacionit të segmentit janë të rëndësishëm për të kuptuar segmentet. Kështu, një zë i informacionit të segmentit i cili, në qoftë se lihet jashtë, do ta ndryshonte vendimin e një përdoruesi për atë segment kaq shumë sa që do të ndryshonte edhe vendimin e përdoruesit për të gjithë ndërmarrjen në tërësi, është material, madje edhe nëse një zë i informacioni i një madhësie të ngjashme mund të mos konsiderohet material në qoftë se ai do të ishte lënë jashtë pasqyrave financiare të konsoliduara. Për rrjedhojë, ndërmarrjet inkurajohen të raportojnë informacion për ato segmente të cilat nuk plotësojnë kufijtë sasiore kur drejtimi beson se ai është material. Ata që janë të familiarizuar me rrethanat e veçanta të çdo ndërmarrjeje duhet të vendosin se cili zë ka rëndësi materiale.

Ndërmarrjet e integruara vertikalisht

80. Bordi arriti në konkluzionin se përkufizimi i një segment shfrytëzimi duhet të përfshijë përbërësit e një ndërmarrjeje, që shet kryesisht ose ekskluzivisht në segmentet e tjera të shfrytëzimit të ndërmarrjes, në qoftë se ndërmarrja menaxhohet sipas kësaj mënyre. Informacioni për përbërësit e angazhuar në çdo fazë të prodhimit është sidomos i rëndësishëm për të kuptuar ndërmarrjet e integruara vertikalisht në disa aktivitete të caktuara, për shembull, ndërmarrjet e naftës dhe të gazit. Aktivitete të ndryshme brenda ndërmarrjes mund të kenë perspektiva të ndryshme të flukseve monetare të ardhshme dhe përdoruesit e pasqyrave financiare kanë pohuar se ata kanë nevojë të njohin rezultatet e çdo operacioni.
81. Disa prej respondentëve për projekt-paraqitjen ishin kundër kërkesës për të raportuar veças segmentet e integruar vertikalisht. Ata thshtë se rezultatet e segmenteve mund të mos ishin të krahasueshme midis ndërmarrjeve dhe se çmimet e transferimit nuk janë edhe aq të besueshëm për qëllimet e raportimit të jashtëm. Bordi mori në shqyrtim një metodë e cila do të kërkonte raportimin më vete të segmenteve të integruara vertikalisht vetëm po qe se çmimet e transferimeve bazoheshin në çmimet e publikuara në treg dhe në qoftë se nuk do të kishte ndonjë bazë për kombinimin e segmentit shitës me segmentin blerës. Megjithatë, për përkufizimin e segmenteve, kjo do të përbënte një largim të ndjeshëm nga metoda e drejtimit. Bordi ishte gjithashtu i shqetësuar se kriteret nuk do të zbatueshëm. Për rrjedhojë, Bordi vendosi të mbajë dispozitat e projekt-paraqitjes për segmentet e integruar vertikalisht.

Parimet kontabël dhe shpërndarjet

82. Bordi vendosi që informacioni, i cili raportohet për çdo segment duhet të matej me të njëjtën bazë me atë të informacionit që përdoret nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit për qëllime të akordimit të burimeve për segmentet dhe vlerësimit të performancës së tij. Kjo është një metodë drejtimi për matjen e informacionit të segmentit sikurse propozohet në projekt-paraqitje. Bordi nuk mendon se duhet të përgatitet një matje më vete e fitimit ose humbjes së segmentit apo e aktiveve të segmentit vetëm për qëllimet e dhënies së informacionit për segmentin. Për shembull, një ndërmarrjeje e cila e kontabilizon inventarin përmes një metode vlerësimi të specializuar për qëllimet e brendshme, nuk duhet të kërkohej të riparaqesë shumat e inventarit për çdo segment, ashtu sikurse nuk duhet të kërkohej që një ndërmarrjeje e cila i kontabilizon shpenzimet për pensionet vetëm sipas një baze të konsoliduar, të bëjë shpërndarjen e shpenzimeve për pensionet te çdo segment shfrytëzimi.
83. Raporti i Komitetit të Posaçëm të AICPA-së tha se Bordi “duhet t’u japë mundësi shoqërive të raportojnë një informacion statistikor, i cili të ketë të njëjtën bazë me atë që është raportuar për qëllime të brendshme, në qoftë se bëhet një raportim i tillë i brendshëm i informacioneve statistikore. Dobishmëria e informacionit të përgatitur vetëm për raportimin [e jashtëm] është e Dyshimtë. Përdoruesit dëshirojnë të kuptojnë këndvështrimin e drejtuesve për firmën e tyre si edhe rezultatet e statistikave kryesore”. Në të thuhej gjithashtu se “statistikat kryesore që duhet të raportohen [duhet] të kufizohen vetëm te ato statistika që ka në dispozicion shoqëria”. (faqe 72).
84. Respondentët për projekt-paraqitjen patën reagime të ndryshme për sa i takon udhëzimit të saj për matjen. Shumë pak prej tyre sugjeruan që Bordi të kërkonte shpërndarje vetëm për qëllime të raportimit të jashtëm. Shumica e tyre pranoi se shpërndarjet janë arbitrare në vetvete dhe mund të mos kenë kuptim nëse nuk përdoren për qëllimet e

drejtimin. Asnjëri prej respondentëve nuk sugjeroi se duhet të raportoheshin lëvizjet mes segmenteve mbi ndonjë bazë tjetër veç asaj të përdorur për qëllimet e brendshme. Megjithatë, disa prej respondentëve rekomanduan të jepej informacion për çdo segment në bazë të parimeve kontabël që përdoren në pasqyrat financiare për qëllime të përgjithshme të ndërmarrjes. Disa vërenin se informacioni i parregulluar i ardhur nga burimet e brendshme nuk do t'i përmbushte medoemos parimet përgjithësisht të pranuar kontabël dhe, për këtë arsye, përdoruesit mund ta kishin të vështirë ta kuptonin. Të tjerë respondentë argumentuan se krahasueshmëria midis ndërmarrjeve mund të përmirësohej nëse informacioni për segmentet jepej mbi bazën e parimeve kontabël. Përgjithësisht të pranuar. Së fundi pak prej tyre unë në dyshim verifikueshmërinë e informacionit.

85. Bordi vendosi të mos kërkojë që informacioni për segmentin, të jepej në pajtim me të njëjtat parime kontabël përgjithësisht të pranuar, të cilat përdoren për përgatitjen e pasqyrave financiare të konsoliduara për disa arsye. Përgatitja e informacionit të segmentit në pajtim me parimet kontabël përgjithësisht të pranuar që përdoren në nivel të konsoliduar, do të ishte e vështirë sepse disa prej këtyre parimeve kontabël përgjithësisht të pranuar, nuk janë parashikuar të zbatohen në nivel segmenti. Këtu përfshihet shpërndarja e kostos së një blerjeje për aktivet dhe pasivet e veçanta të një filiali duke përdorur metodën kontabël të blerjes, kontabiliteti i kostos së skemave të përfitimeve të punonjësve të gjithë ndërmarrjes, kontabiliteti i tatimeve mbi të ardhurat në një ndërmarrje e cila depoziton një deklaratë tatimore të konsoliduar për të ardhurat, dhe kontabiliteti për inventarin sipas metodës hyrje e fundit dalje e parë në qoftë se përfshihen artikuj në më shumë se një segment. Veç kësaj, nuk ka parime kontabël përgjithësisht të pranuar për shpërndarjen tek segmentet të kostove të përbashkëta, aktiveve që përdoren bashkërisht ose pasiveve të lindura bashkërisht apo për caktimin e çmimeve të transferimeve midis segmenteve. Për rrjedhojë, në përgjithësi nuk është e mundur të paraqitet fitimi i segmentit në pajtim me parimet kontabël përgjithësisht të pranuar.

86. Bordi pranon se informacioni për segmentin është subjekt i disa kufizimeve dhe se një pjesë e informacionit mund të mos i nënshtrohet të njëjtës shkallë verifikueshmërie, që i nënshtrohet një pjesë tjetër e informacioneve financiare. Megjithatë, verifikueshmëria nuk është e vetmja karakteristikë cilësore e rëndësishme e informacionit kontabël. Verifikueshmëria është një komponent i besueshmërisë, që është njëra prej dy karakteristikave të cilat kontribuojnë për dobësinë e informacionit kontabël. Karakteristika tjetër është përkatësia, e cila është po aq e rëndësishme. Deklarata Koncept 2 shprehet:

Edhe pse informacioni financiar për të qenë i dobishëm, duhet të jetë si përkatës ashtu edhe i besueshëm, informacioni mund t'i zotëroj këto dy karakteristika në shkallë të ndryshme. Mund të hiqet dorë nga përkatësia për hir të besueshmërisë ose anasjelltas, edhe pse kjo nuk duhet bërë deri në atë pikë sa të eliminohet fare njëra prej tyre. ...kompensimi midis karakteristikave mund të jetë i nevojshëm ose i dobishëm.

Në situata të veçanta, rëndësia që i kushtohet përkatësisë në raport me rëndësinë e cilësive të tjera të informacionit kontabël që ka lidhje me marrjen e vendimeve (si për shembull, besueshmërinë) është e ndryshme për përdorues të ndryshëm të informacionit, dhe dëshira e tyre për të hequr dorë nga njëra cilësi për hir të një cilësie tjetër do të jetë gjithashtu e ndryshme. [paragrafët 42 dhe 45]

87. Duket qartë që përdoruesit janë të gatshëm të heqin dorë nga një shkallë e caktuar besueshmërie në informacionit për segmentin për të patur informacion më përkatës. Dokumenti i shprehjes së pikëpamjeve i AIMR-së i vitit 1993 thekson:

Analistët kanë nevojë për pasqyra financiare të strukturuar, të cilat të jenë në koherencë me mënyrën e organizimit dhe menaxhimit të biznesit. Kjo do të thotë se dy shoqëri të ndryshme në të njëjtin sektor të ekonomisë mund t'i raportojnë ndryshe informacionet për segmentin, për shkak se ata vetë jana strukturuar në mënyra të ndryshme. [faqe 20]

Por, sikurse u përmend më lart, dokumenti i shprehjes së pikëpamjeve thotë se, në këto rrethana, analistët “do të merrnin përsipër më shumë përgjegjësi për të bërë krahasime të kuptueshme të këtyre të dhënave me të dhënat e ndryshme të firmave të tjera, të cilat e ushtrojnë veprimtarinë e tyre të biznesit ndryshe” (faqe 61).

88. Bordi beson se informacioni që kërket nga kjo Deklaratë plotëson objektivin e besueshmërisë, komponentë të cilës janë si paraqitja besnike ashtu edhe verifikueshmëria. Një auditues mund të përcaktojë nëse informacioni i raportuar në shënimet e pasqyrave financiare ka ardhur ose jo nga burimi i kërkuar nëpërmjet rishikimit të raporteve të drejtimin ose procesverbaleve të mbledhjeve të bordit të drejtorëve. Nuk kërkohet që informacioni të jepet mbi një bazë të specifikuar, por ndërmarrjes i kërkohet të shpjegojë bazën mbi të cilën ai është dhënë dhe të rakordojë informacionin për segmentin me shumën gjithsej të konsoliduara të ndërmarrjes. Shpjegim i mjaftueshëm dhe një rakordimi i përshtatshëm do t'i japë mundësi një përdoruesi të kuptojë informacionin dhe kufizimet e tij në kontekstin e pasqyrave financiare të ndërmarrjes. Audituesi mund të testojë si shpjegimin e shumave të segmentit ashtu edhe rakordimet me shumën gjithsej të konsoliduara të ndërmarrjes. Për më tepër, ngaqë drejtimi e e përdor këtë informacion për proceset e tij të vendimarrjes, ka të ngjarë që ky informacion të jetë shumë i besueshëm. Informacioni që jepej në përputhje me Deklaratën 14 në shumë situata ishte më i vështirë për t'u verifikuar dhe ishte më pak i besueshëm. Ngaqë përdorej vetëm për qëllime të raportimit të jashtëm, ai kërkonte shpërndarje të cilat mund të kishin qenë arbitrare, dhe bazohej në parime kontabël të cilat mund të kenë qenë të vështira për t'u aplikuar në nivel segmenti.

89. Paragrafi 29 kërkon që shumat që i shpërndahen segmentit, të shpërndahen mbi një bazë të arsyeshme. Megjithatë, Bordi beson se shtimi i mundshëm i besueshmërisë që mund të ketë qënë arritur nga kërkesa për shpërndarje e shumave të konsoliduara, është iluziv sepse shpenzimet e kryera në nivel të konsoliduar mund t'u shpërndahen segmenteve në shumë mënyra, të cilat mund të konsiderohen "të arsyeshme". Për shembull, një ndërmarrje mund të përdorë ose numrin e punonjësve në çdo segment ose shpenzimet gjithsej të pagave të segmentit në lidhje me shumat e konsoliduara si një bazë për shpërndarjen e shpenzimeve për pensionet të segmentit. Këto dy metoda të shpërndarjes mund të çonin në matje mjaft të ndryshme të fitimit ose humbjes së segmentit. Megjithatë, si numri i punonjësve ashtu edhe shpenzimet gjithsej për pagat mund të jenë baza të arsyeshme mbi të cilat të kryhet shpërndarja e shpenzimeve gjithsej për pensionet. Në dallim nga kjo, duket se nuk është e arsyeshme që një ndërmarrje të shpërndajë shpenzim për pensionet për një segment i cili nuk ka punonjës që plotësojnë kushtet për skemën e pensioneve. Për shkak të mundësisë që ka informacioni për të çorientuar, që mund të vijë nga këto shpërndarje, Bordi vendosi se do të ishte e përshtatshme që kjo Deklaratë të kërkonte që shumat e shpërndara të një segment të shpërndaheshin mbi një bazë të arsyeshme.
90. Bordi mori në shqyrtim edhe idenë që të kërkonte që të ardhurat dhe shpenzimet e lindura direkt ose të ngarkueshme direkt në një segment shfrytëzimi të raportohen nga ky segment. Megjithatë, ai u shpreh se, në disa raste, përcaktimi nëse një zë i të ardhurave apo shpenzimeve i atribuohet ose jo një segmenti shfrytëzimi, është një çështje e gjyqimit. Për më tepër, një kërkesë kaq e qartë do të përbënte një modifikim shtesë të metodës së drejtimit për matjen. Ndonëse Bordi vendosi të mos e përfshijë një kërkesë të tillë të shprehur qartë, ai beson se shumë zëra të ardhurash apo shpenzimesh kanë një lidhje të qartë me një segment të caktuar dhe se nuk ka mundësi që informacionit të përdorur nga drejtimi t'i mungojnë këto zëra.
91. Për të ndihmuar përdoruesit e pasqyrave financiare që të kuptojnë informacionet e dhëna për segmentin, kjo Deklaratë kërkon që ndërmarrjet të japin një shpjegim të mjaftueshëm për bazën mbi të cilën janë përgatitur informacionet. Ky informacion shpjegues duhet të përfshijë edhe ndryshimet në bazën e matjes midis shumave të konsoliduara dhe shumave të segmentit. Ai duhet të tregojë gjithashtu, nëse shpërndarjet e zërave kanë qënë bërë simetrikisht. Një ndërmarrje mund të shpërndajë një shpenzim për një segment pa i shpërndarë atij aktivin përkatës. Megjithatë, nëse veprohet kështu, për këtë duhet të jepet informacion shpjegues. Ndërmarrjeve ju kërkohet gjithashtu, që të rakordojnë me shumat totale të konsoliduara të pasqyrave financiare të ndërmarrjes shumat totale të aktiveve të segmentit, pasiveve të segmentit, fitimit ose humbjes së segmentit dhe çdo informacion tjetër të rëndësishëm të segmentit për të cilin jepen informacione.
92. Veç kësaj, avantazhet e raportimit të informacionit të parregulluar që përdor drejtimi, janë të konsiderueshme. Kjo praktikë është në koherencë me përkufizimin e segmenteve në bazë të strukturës së organizimit të brendshëm të ndërmarrjes. Ajo imponon pak kosto shtesë për ndërmarrjen si edhe pak kohë shtesë për t'u përgatitur. Kështu, ndërmarrja mund ta raportojë me lehtësi informacionin për segmentet në pasqyrat financiare të konsoliduara për periudhat e ndërmjetme dhe mund të raportojë më shumë informacion për çdo segment në pasqyrat financiare vjetore. Informacioni i përdorur nga drejtimi, për një përdorues të pasqyrave financiare nxjerr në pah gjithashtu, rreziqet dhe mundësitë që drejtimi i konsideron rëndësishme.

Informacioni që duhet paraqitet për segmentet

93. Zërat e informacionit për çdo segment shfrytëzimi raportues, të cilët duhet të paraqiten sikurse thuhet në paragrafët 25-31, përfaqësojnë një ekuilibër midis nevojave të përdoruesve të pasqyrave financiare që mund të duan një paketë më të plotë të pasqyrave financiare për çdo segment dhe kostove për përgatitësit, të cilët mund të preferojnë të mos japin asnjë informacion për segmentin. Deklarata 14 kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese për të ardhurat e brendshme dhe të jashtëme; fitimin ose humbjen; shpenzimet e amortizimit dhe zhvlerësimit; dhe zërat e jashtëzakonshëm sikurse përkufizohen në Opinionin e APB-së Nr 30 me titull *Raportimi i Rezultateve të Operacioneve: Raportimi i Efekteve të Nxjerrjes nga Përdorimi të një Segmenti Biznesi dhe Ngjarjet e Transaksioneve të Jashtëzakonshme, të Pazakonta dhe të Rralla*, për çdo segment. Deklarata 14 kërkonte edhe dhënien e informacioneve shpjeguese të aktiveve gjithsej, kapitalit të vet në të ardhurat neto të të investuarve, të kontabilizuar sipas metodës së kapitalit neto, shumën e investimit në të investuarit e metodës së kapitalit neto dhe shpenzimet gjithsej për shtesat e aktiveve jetëgjata. Disa prej respondentëve për projekt-paraqitjes ishin kundër dhënies së informacioneve që nuk kërkohehin nga Deklarata 14, ndërsa të tjerë rekomandonin dhënien e informacioneve shpjeguese të zërave të tjerë që nuk kërkohehin nga kjo Deklaratë. Kjo Deklaratë kërkon dhënien e informacioneve shtesë të mëposhtme vetëm në qoftë se këta zëra përfshihen në matjen e fitimit ose humbjes së segmentit, i cili është rishikuar nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit: zëra të rëndësishëm jo monetarë, të ardhura nga interesat, shpenzime për interesat dhe shpenzimet e tatimit mbi të ardhurat. Disa prej respondentëve për projekt-paraqitjes shprehën shqetësimin se propozimet do ta rrisnin vëllimin e madh të informacionit në krahasim me atë që kërkohej të raportohet sipas Deklaratës 14. Bordi e konsideroi këtë shqetësim të mbivlerësuar për disa arsye. Edhe pse ky Standard kërkon dhënien e më shumë informacioneve shpjeguese për një segment të shfrytëzimi individual, nga sa kërkon Deklarata 14 për një segment të sektorit të ekonomisë, kjo Deklaratë kërkon

- dhënien e informacioneve shpjeguese vetëm për një lloj segmenti - për segmentet raportues të shfrytëzimit, ndërsa Deklarata 14 kërkonte informacion për dy lloje segmentesh segmentet e sektorëve të ekonomisë dhe segmentet e zonave gjeografike. Për më tepër, Deklarata 14 kërkonte që shumë ndërmarrje ta krijojnë informacionin vetëm për raportimin e jashtëm, ndërsa thuajse i gjithë informacioni për segmentet që kërkon kjo Deklaratë ekziston i gatshëm në raportet e drejtimit. Megjithatë, Bordi pranon se disa ndërmarrje mund t'u duhet të krijojnë informacion për të gjithë ndërmarrjen për produktet dhe shërbimet, zonat gjeografike dhe klientët kryesorë, që kërkohej në paragrafët 36-39.
94. Bordi vendosi të kërkojë dhënien e informacioneve shpjeguese të zërave të rëndësishëm jo monetarë që përfshihen në matjen e fitimit ose humbjes të segmentit, dhe të informacionit për shpenzimet gjithsej, për shtesat në aktivet jetëgjata të segmentit (me përjashtim të instrumenteve financiare, marrëdhënieve afatgjatë me klientët e një institucioni financiar, të drejtave hipotekare dhe të drejtave të tjera të shërbimit të borxhit, kostot e shtyra të blerjes së policave, dhe aktivet për tatimet e shtyra) nëse ky informacion raportohet brenda ndërmarrjes, sepse ai rrit mundësinë përdoruesit e pasqyrave financiare për të bërë një çmuarje të potencialit të gjenerimit të mjeteve monetare dhe të kërkesave për mjete monetare të segmenteve të shfrytëzimit. Si alternativë, Bordi mori në shqyrtim idenë për të kërkuar dhënien e informacioneve shpjeguese të flukseve monetare të shfrytëzimit për çdo segment shfrytëzimi. Megjithatë, shumë prej respondentëve se bërja dhënia e informacioneve për flukset monetare të shfrytëzimit në pajtim me Deklaratën Nr 95 të BSKF-së me titull *Pasqyra e Fluxeve Monetare* do të kërkonte që informacioni të mbledhej dhe të përpunohej vetëm për qëllimet e raportimit të jashtëm. Ata thanë se drejtimi shpesh vlerëson mjetet monetare që gjenerohen ose kërkohej nga segmentet sipas mënyrave të tjera, që ndryshojnë nga ato që kërkohej për të llogaritur flukset monetare të shfrytëzimit sipas Deklaratës 95. Për këtë arsye, Bordi vendosi të mos kërkojë dhënien e informacioneve shpjeguese të flukseve monetare sipas segmentit.
95. Dhënia e informacioneve shpjeguese për të ardhurat nga interesat dhe shpenzimet për interesat që përfshihen në fitimin ose humbjen e segmentit ka për synim të japë informacion për veprimtaritë financiare të një segmenti. Projekt-paraqitja propozoi që një ndërmarrje të jepte informacione shpjeguese për të ardhurat bruto nga interesat dhe shpenzimet bruto për interesat për të gjithë segmentet në të cilët fitimi ose humbja e raportuar i përfshin këto zëra. Disa prej respondentëve thanë se segmentet e shërbimeve financiare në përgjithësi menaxhohen në bazë të të ardhurave neto nga interesat apo "shpërndarjes" dhe se drejtimi shikon vetëm këto të dhëna gjatë procesit të marrjes së vendimeve. Rrjedhimisht, këtyre segmenteve u duhej kërkuar të jepnin vetëm shumën neto dhe jo të ardhurat dhe shpenzimet bruto për interesat. Këta respondentë theksonin se të kërkohej dhënien e informacioneve për të dy këto shuma bruto do të ishte njësoj si t'u kërkohej segmenteve të shërbimeve jo financiare të jepnin informacione shpjeguese si për shitjet ashtu edhe kostot e shitjeve. Bordi vendosi që segmenteve, të cilat nxjerrin pjesën më të madhe të të ardhurave nga interesat të lejohet të japin informacione shpjeguese për të ardhurat neto nga interesat në vend të të ardhurave bruto nga interesat dhe të shpenzimeve bruto për interesat në qoftë se drejtimi mendon se kjo shumë është më e përshtatshme për menaxhimin e segmentit. Informacioni për interesin është më i rëndësishëm në qoftë se një segment i vetëm përfshin një përzierje veprimtarish financiare dhe jo financiare. Në qoftë se një segment është kryesisht një veprimtari financiare, të ardhurat nga interesat ndoshta përbëjnë shumicën e të ardhurave të segmentit dhe shpenzimet për interesat përbëjnë shumicën e diferencës midis të ardhurave të raportuara të segmentit dhe fitimit ose humbjes së raportuar të segmentit. Në qoftë se segmenti nuk ka veprimtari financiare ose veprimtari financiare jo-materiale, nuk kërkohej të jepet asnjë informacion për interesin.
96. Bordi vendosi të mos kërkojë dhënien e informacioneve shpjeguese të pasiveve të segmenteve. Projekt-paraqitja propozonte që një ndërmarrje të jepet informacion shpjegues për pasivet e segmentit sepse Bordi besonte se pasivet janë një informacion i rëndësishëm që duhet të jepet për të kuptuar veprimtaritë e financimit të një segmenti. Bordi vërejtí gjithashtu se kërkesa në Deklaratën Nr 94 të BSKF-së me titull *Konsolidimi i të Gjithë Filialeve ku Shoqëria Mëmë ka Shumicën*, për të dhënë informacion për aktivet, pasivet dhe fitimin ose humbjen për filialet që më parë kanë qenë të pakonsoliduar, ishte në vijim të Opinioni Nr 18 të APB-së me titull *Metoda e Kapitalit Neto për Kontabilitetin e Investimeve në Kapitalin e Përbashkët*, që është në pritje të përfundimit të projektit për dhënien e informacioneve të zbërthyera. Megjithatë, gjatë komentimit të dhënies së informacioneve që duhet të kërkohej nga kjo Deklaratë, shumë prej respondentëve për projekt-paraqitjen thanë se pasivet lindin në mënyrë të centralizuar dhe se ndërmarrjet shpesh nuk i shpërndajnë këto shuma për segmentet. Bordi arriti në konkluzionin se vlera e informacionit për pasivet e segmentit gjatë analizës së performancës së segmenteve të një ndërmarrjeje ishte e kufizuar.
97. Bordi vendosi të mos kërkojë dhënien e informacioneve shpjeguese të shpenzimeve për kërkim dhe zhvillim të përfshira në matjen e fitimit ose humbjes së segmentit. Projekt-paraqitja do të kishte kërkuar një dhënie të tillë informacioni për t'u dhënë përdoruesve të pasqyrave financiare informacion për ato segmente të shfrytëzimit, në të cilët një ndërmarrje fokuson përpjekjet e saj për zhvillimin e produkteve. Dhënia e informacioneve shpjeguese për shpenzimet e kërkimit dhe zhvillimit u kërkuar nga një sërë përdoruesish të pasqyrave financiare, më konkretisht u kërkuar si në raportin e Komitetit të Posaçëm të AICPA-së ashtu edhe në Dokumentin e shprehjes së pikëpamjeve të AIMR-së. Megjithatë, ata që iu përgjigjën projekt-paraqitjes thanë se dhënia e informacioneve shpjeguese për shpenzimet e kërkimit dhe të zhvillimit nga segmenti, mund të çonte në një dëm të konkurrencës sepse konkurrentët mund të merrnin një informacion paraprak për planet strategjike të një ndërmarrjeje. Të tjerë

respondentë vërejtën se kërkimi dhe zhvillimi është vetëm njëri prej disa zërave të cilët tregojnë se ku e përqendron punën një ndërmarrje dhe se ky informacion për disa ndërmarrje ka më shumë rëndësi se sa për të tjerat. Për shembull, kostot e kualifikimit të punonjësve dhe e reklamave u cituan si zëra që shpesh janë më të rëndësishëm për disa ndërmarrje se sa kërkimi dhe zhvillimi, duke vendosur kështu në pikëpyetje rëndësinë e kërkesës së përkatësisë për të dhënë informacion për shpenzimet e kërkimit dhe zhvillimit. Gjithashtu, shumë prej respondentëve thanë se shpenzimet për kërkimin dhe zhvillimin shpesh kryhen në mënyrë të centralizuar dhe nuk u shpërndahen segmenteve. Kështu që Bordi vendosi të mos kërkojë dhënien e informacioneve shpjeguese të shpenzimeve për kërkim dhe zhvillim të sipas segmenteve.

Informacioni i periudhës së ndërmjetme

98. Kjo Deklaratë kërkon dhënien e informacioneve të kufizuara për segmentin në pasqyrat financiare të kondensuara të cilat përfshihen në raportet tremujore që u jepen aksionarëve, sikurse propozohet në projekt-paraqitje. Deklarata 14 nuk zbatohet për pasqyrat financiare të kondensuara për shkak të shpenzimeve dhe kohës që duhet për nxjerrjen e informacionit për segmentin sipas Deklaratës 14. Pak prej respondentëve për projekt-paraqitjen thanë se raportimi i informacionit për segmentet në pasqyrat financiare të ndërmjetme do të ishte i pajustificuar dhe një barrë e panevojshme. Megjithatë, përdoruesit debatuan se, për të qenë në kohë, informacioni për segmentin është i nevojshëm më shpesh se sa një herë në vit dhe se vështirësitë e përgatitjes së tij edhe në periudhat e ndërmjetme mund të kapërceheshin përmes një metode si kjo që jepet në këtë Deklaratë. Menaxherët e shumë ndërmarrjeve pajtohen me këtë mendim dhe kanë dhënë vullnetarisht informacion për segmentin për periudhat e ndërmjetme.
99. Bordi vendosi që pasqyrat financiare të kondensuara në raportet e ndërmjetme, të cilat ju jepen aksionarëve të përfshijnë informacion për të ardhurat e segmentit nga klientët e jashtëm, të ardhurat midis segmenteve, një matje të fitimit ose humbjes së segmenteve, ndryshimet materiale në aktivet e segmentit, dallimet në bazën e segmentit ose në mënyrën se si është matur fitimi ose humbja e segmentit gjatë periudhave vjetore të mëparshme dhe një rakordim me fitimin ose humbjen gjithsej të ndërmarrjes. Ky vendim është një kompromis midis nevojave të përdoruesve që duan të njëjtin informacion për segmentin për periudhat e ndërmjetme me atë që kërkohet në pasqyrat financiare vjetore, nga njëra anë, dhe kostove të hartuesve që duhet të raportojnë informacion. Përdoruesit do të marrin një pjesë të informacionit kryesor në kohën e duhur. Për të dhënë këtë informacion, ndërmarrjet nuk duhet të kenë kosto të ndjeshme shtesë, pasi ai bazohet në informacionin që përdoret brenda ndërmarrjes, pra është një informacion që ekziston.

Riparaqitja e informacionit të raportuar më parë

100. Bordi vendosi të kërkojë riparaqitjen e informacionit të segmentit të raportuar më parë pas një ndryshimi në përbërjen e segmenteve të një ndërmarrjeje me përjashtim të rasteve kur një gjë e tillë është e pamundur. Ndryshimet në përbërjen e segmenteve pengojnë tendencat, në kohën kur analiza e tendencës është e rëndësishme për përdoruesit e pasqyrave financiare. Disa publikues të pasqyrave financiare kanë thënë se politika e tyre është të riparaqesin një apo më shumë vite të mëparshme për analizën e brendshme të tendencës. Shumë riorganizime çojnë në ricaktimin e qendrave të shkëputura të fitimit nga njëri segment në një tjetër dhe çojnë në riparaqitje relativisht të thjeshta. Megjithatë, nëse një ndërmarrje i nënshtrohet një riorganizimi themelor, riparaqitja mund të jetë shumë e vështirë dhe e shtrenjtë. Bordi arriti në konkluzionin se në këto situata riparaqitja mund të jetë e pazbatueshme dhe, për rrjedhim, nuk duhet të kërkohet. Megjithatë, në qoftë se një ndërmarrje nuk e riparaqet informacionin për segmentet, ndërmarrjes i kërkohet të japë informacion për segmentet për periudhën aktuale të deklaruar si mbi bazën e vjetër ashtu edhe mbi bazën e re të segmentimit në vitin kur ndodh ndryshimi, me përjashtim të rasteve kur një gjë e tillë është e pazbatueshme.

Dhënia e informacioneve për të gjithë ndërmarrjen

101. Paragrafët 36-39 kërkojnë dhënie të informacionit për produktet dhe shërbimet, zonat gjeografike dhe klientët kryesorë të një ndërmarrjeje, pavarësisht organizimit të ndërmarrjes. Informacionet e kërkuara duhet të jepen vetëm nëse nuk përfshihen në informacionet e dhëna për segmentet. Projekt-paraqitja propozonte të kërkohej dhënia e informacioneve të tjera shtesë për produktet dhe shërbimet dhe zonat gjeografike nga *segmenti*. Shumë prej respondentëve thanë se ky propozim do të kishte çuar në dhënie të informacioneve të tepërta. Disa ndërmarrjeve që ofrojnë një shumëllojshmëri produktesh dhe shërbimesh në shumë vende, për shembull, do t'u kërkohej të paraqisnin një sasi të madhe informacioni, e cila do të kërkonte shumë kohë për t'u përgatitur dhe nuk dihet nëse ka ndonjë vlerë apo jo për përdoruesit e pasqyrave financiare. Bordi vendosi se do të ishte e përshtatshme të jepeshin informacione shtesë për të gjithë ndërmarrjen dhe jo sipas segmenteve, dhe se një gjë e tillë nuk do të shkaktonte një barrë të tepërt. Bordi pranoi gjithashtu që kjo dhënie informacionesh për gjithë

ndërmarrjen është e përshtatshme për të gjitha ndërmarrjet përfshirë edhe ato që kanë një segment të vetëm shfrytëzimi në qoftë se ndërmarrja ofron një gamë produktesh dhe shërbimesh, ose i merr të ardhurat nga klientë që i ka në më shumë se një vend, ose të dyja bashkë.

102. Bazuar në rishikimin e informacionit të publikuar për ndërmarrjet publike, diskutimet me palët e interesuara dhe bazuar në një testim të projekt-paraqitjes të bërë në terren, Bordi beson se shumica e ndërmarrjeve organizohen sipas produkteve dhe shërbimeve ose sipas zonave gjeografike dhe raportojnë një ose dy lloje informacionesh në dhënien e informacioneve shpjeguese për informacionet për segmentin e raportues të shfrytëzimit. Megjithatë, disa ndërmarrjeve do t'u kërkohej nga paragrafët 36-39 të raportojnë informacion tjetër shtesë sepse dhëniet e informacioneve për të gjithë ndërmarrjen janë kërkuar për të gjitha ndërmarrjet, edhe për ato që kanë një segment të vetëm raportues.

Informacion për produktet dhe shërbimet

103. Kjo Deklaratë kërkon që ndërmarrjet të raportojnë të ardhurat nga klientët e jashtëm për çdo produkt dhe shërbim ose çdo grup produktesh dhe shërbimesh të ngjashme për ndërmarrjen në tërësi. Analistët thanë se është e rëndësishme analiza e tendencës së të ardhurave nga produktet dhe shërbimet për të vlerësuar si performancën e shkuar ashtu edhe perspektivën e rritjes në të ardhmen. Tendenca mund të krahasohet me bazat e krahasimit siç janë për shembull statistikën e sektorit të ekonomisë ose informacioni i raportuar nga konkurrentët. Mund të jetë i dobishëm edhe informacioni për aktivet që përdoren për të prodhuar produkte specifike dhe për të realizuar shërbime specifike. Megjithatë, në shumë ndërmarrje, aktivet nuk u kushtohen produkteve dhe shërbimeve specifike dhe raportimi i aktiveve sipas produkteve dhe shërbimeve do të kërkonte kryerjen e shpërndarjeve arbitrare.

Informacion për zonat gjeografike

104. Kjo Deklaratë kërkon dhënien e informacionit për të ardhurat dhe aktivet sipas zonave gjeografike. Analistët thonë se informacioni për të ardhurat nga klientët në zona të ndryshme gjeografike i ndihmon për të kuptuar përqendrimet e rrezeve për shkak të ndryshimeve negative të kushteve ekonomike dhe të perspektivave e rritjes për shkak të ndryshimeve pozitive ekonomike. Ata thanë se informacioni për aktivet që ndodhen në zona të ndryshme gjeografike i ndihmon për të kuptuar përqendrimet e rrezeve (për shembull, rrezeqet politike, siç është risku i shtetëzimit).
105. Deklarata 14 kërkon dhënien e informacionit gjeografik sipas rajoneve gjeografike, ndërsa kjo Deklaratë kërkon dhënien e informacioneve për vende të veçanta me rëndësi materiale, si edhe të informacioneve për vendin e rezidencës të ndërmarrjes dhe për të gjitha vendet e huaja në formë të bashkuar. Kjo metodë e Deklaratës ka dy përfitime të ndjeshme. Së pari, e pakëson barrën mbi hartuesit e pasqyrave financiare sepse ka të ngjarë që shumica e ndërmarrjeve të kenë veprimtari materiale vetëm në pak vende ose ndoshta vetëm në vendin e tyre të rezidencës. Së dyti, dhe ajo që është më e rëndësishmja, ai jep informacion që është i dobishëm për vlerësimin e efektit të përqendrimeve të rrezeve. Informacioni i dhënë sipas vendeve është më i dobishëm sepse është më i lehtë për t'u interpretuar. Vendet në zona ngjitur me njëra tjetrën shpesh kanë norma të ndryshme rritjeje, dhe dallime të tjera në kushtet ekonomike. Sipas kërkesave të Deklaratës 14, ndërmarrjet shpesh raportojnë informacion për zona të gjera gjeografike të cilat përfshijn grupime të tilla si Evropa, Afrika dhe Lindja e Mesme. Analistët si edhe persona të tjerë kanë shprehur dyshimet e tyre në lidhje me dobësinë e një dhënie informacioni kaq të gjerë.
106. Respondentët për projekt-paraqitjen ngritën shqetësime për mënyrën se si duhet t'u ngarkoheshin të ardhurat sipas vendeve të ndryshme. Për shembull, u kërkuar udhëzim për situata në të cilat produktet transportohen për në një vendndodhje ndërsa klienti e ka vendin e rezidencës në një vendndodhje tjetër. Bordi vendosi të ofrojë fleksibilitet në lidhje me bazën mbi të cilën ndërmarrjet i shpërndajnë të ardhurat sipas vendeve të veçanta dhe të mos kërkojë që të ardhurat t'u shpërndahen vendeve sipas vendndodhjes së klientëve. Bordi vendosi gjithashtu t'u kërkojë ndërmarrjeve të bëjnë të ditur bazën që ato kanë adoptuar për të shpërndarë të ardhurat sipas vendeve për t'u dhënë mundësi përdoruesve të pasqyrave financiare të kuptojnë informacionin gjeografik të paraqitur.
107. Si rezultat i vendimit të tij për ta kërkuar informacionin gjeografik për gjithë ndërmarrjen, Bordi vendosi të mos kërkojë dhënien e informacionit për shpenzimet kapitale për disa aktive të caktuara jetëgjata sipas zonave gjeografike. Një informacion i tillë për gjithë ndërmarrjen nuk ndihmon me doemos për të parashikuar flukset monetare të ardhshme të segmenteve të shfrytëzimit.

Informacion për klientët kryesorë

108. Bordi vendosi të mbajë kërkesën e Deklaratës 14, të amenduar me Deklaratën Nr 30 të BSKF-së *Dhënia e Informacioneve për Klientët Kryesorë*, për të raportuar informacionin për klientët kryesorë sepse klientët kryesorë të një ndërmarrjeje përfaqësojnë një përqendrim të ndjeshëm të rrezikut. Kufiri sasior prej 10 përqind është arbitrar. megjithatë, ky kufi ka qënë një praktikë e pranuar që kur u publikua Deklarata 14 dhe shumë pak persona ka propozuar ndryshimin e tij.

Dëmi i konkurrencës

109. Disa prej respondentëve për projekt-paraqitjen theksuan mundësinë e dëmit të konkurrencës si pasojë e dhënies së informacionit për segmentet në përputhje me këtë Deklaratë. Bordi mori në shqyrtim idenë e miratimit të dispozitave të posaçme për të ulur mundësinë e dëmit të konkurrencës që rrjedh nga disa informacione të caktuara të segmentit, por vendosi të mos e bëjë një gjë të tillë. Në Ftesën për Komente, Konkluzionet Paraprake dhe Projekt-Paraqitjen, Bordi u kërkoj palëve të interesuara të japin shembuj konkretë të dëmit të konkurrencës që kanë ardhur si pasojë e dhënies së informaceev shpjeguese për segmentet. Disa prej respondentëve thanë se ndërmarrjet publike mund të ishin të pafavorizuara në krahasim me ndërmarrjet jopublike ose konkurrentët e huaj, të cilët nuk kanë detyrimin të japin informacion shpjegues për segmentin. Të tjerë respondentë sugjeruan që informacioni për segmentet e përkufizuar shumë ngushtë mund ta vinte ndërmarrjen në një situatë të pafavorizuar gjatë bisedimeve për çmimin me klientët ose në rastet e tenderave.
110. Disa prej respondentëve thanë se nëse ekziston një disavantazh konkurrues, ai është pasojë e një detyrimi që ka pranuar ndërmarrja për të pasur mundësi të përfitojë më shumë nga tregjet e kapitaleve, çka u jep atyre disa avantazhe të tjera në krahasim me ndërmarrjet jo-publike dhe shumë ndërmarrje të huaja. Të tjerë respondentë thanë se nuk ka të ngjarë që ndërmarrjet të vuajnë nga dëmi i konkurrencës pasi shumica e konkurrentëve kanë burime të tjera informacionit më të hollësishëm për këto ndërmarrje, veç informacioneve që paraqiten në pasqyrat financiare. Veç kësaj, informacioni që kërkohet të jepet për një segment shfrytëzimi nuk është më i hollësishëm apo më pecifik se informacioni që jepet zakonisht nga një ndërmarrje më e vogël me një vepritari të vetme.
111. Bordi tregoi simpati për shqetësimet specifike të ngritura nga disa palë të interesuara. megjithatë, Bordi vendosi që nuk është mirë të jepet ky përjashtim për shkak të dëmit të konkurrencës, pasi kjo do të përbente një shkak për mos-përbushje më të gjerë të kërkesave të kësaj Deklarate. U pa mundësia e ndonjë lloj lehtësie për segmentet me një produkt ose me një shërbim të vetëm. megjithatë, ka shumë ndërmarrje që prodhojnë një produkt të vetëm ose një shërbim të vetëm, të cilave u kërkohet të publikojnë pasqyra financiare për qëllime të përgjithshme. Këto pasqyra do të përfshinin të njëjtin informacion që duhet të raportohet nga segmentet me një produkt të vetëm ose një shërbim të vetëm të një ndërmarrjeje. Bordi arriti në konkluzionin se nuk ishte e nevojshme të parashikohej një përjashtim për segmentet me një produkt ose me një shërbim të vetëm, pasi edhe ndërmarrjet që prodhojnë një produkt të vetëm ose një shërbim të vetëm, të cilave u kërkohet të publikojnë pasqyra financiare për qëllime të përgjithshme, janë të zbuluara ndaj të njëjtit dëm të konkurrencës. Bordi vërejti se shqetësimet për dëmin e konkurrencës gjenin trajtimin maksimal të mundshëm me katër ndryshimet e bëra gjatë rimarrjes në diskutim të kësaj çështjeje: (a) modifikimi i kriterëve të bashkimit, (b) shtimi i kufijve sasiorë të materialitetit për identifikimin e segmenteve raportues, (c) eliminimi i kërkesave për dhënien e informacionit për shpenzimet për kërkimin dhe zhvillimin dhe pasivet sipas segmenteve, dhe (d) ndryshimi i kërkesave të dhënies së informacioneve të nivelit të dytë për produktet dhe shërbimet dhe zonat gjeografike, nga një bazë segmenti në një bazë për të gjithë ndërmarrjen.

Vlerësimet kosto-përfitim

112. Një prej perceptimeve të misionit të të Bordit është të shpallë standardet vetëm në qoftë se përfitimet e pritura të informacionit që merret si rezultat i tyre, tejkalojnë kostot e perceptuara. Bordi përpiqet shumë për të përcaktuar që një standard i propozuar do të plotësojë një nevojë të konsiderueshme dhe që kostot e kryera për plotësimin e kësaj nevoje, në krahasim me alternativat e tjera, janë të justifikuara në raport me përfitimet e përgjithshme të informacionit që merret si rezultat. Bordi arriti në konkluzioni se përfitimet të cilat do të vijnë si rrjedhojë e kësaj Deklarate do të jenë më të mëdha se kostot e lidhura me to.
113. Bordi beson se përfitimet parësore të kësaj Deklarate janë se ndërmarrjet do të raportojnë informacion për segmentet në raportet financiare të ndërmjetme, disa ndërmarrje do të raportojnë një numër më të madh segmentesh, shumica e ndërmarrjeve do të raportojnë më shumë zëra informacioni për çdo segment, ndërmarrjet do të raportojnë segmente që korrespondojnë me raportet e brendshme të drejtimit dhe ndërmarrjet do të raportojnë informacion për segmentet, i cili do të jetë më shumë në koherencë me pjesët e tjera të raporteve vjetore të tyre.

114. Kjo Deklaratë do ta ulë koston e dhënies së informacionit të zërthyer për shumë ndërmarrje. Deklarata 14 u kërkon ndërmarrjeve t'i përcaktojnë segmentet si sipas sektorëve të ekonomisë ashtu edhe sipas zonave gjeografike, mënyra që shpesh nuk përputhen me mënyrën se si informacion përdoret brenda ndërmarrjes. Edhe sikur të harmonizoheshin segmentet e raportuar me organizimin e brendshëm, informacioni i kërkuar shpesh krijohej vetëm për raportimin e jashtëm, sepse Deklaratë 14 kërkonte bërjen e disa shpërndarjeve të caktuara të kostove, ndalonte disa shpërndarje të tjera dhe kërkonte shpërndarjen e vlerave të aktiveve të segmentet. Kjo Deklaratë kërkon që informacioni për segmentet e shfrytëzimit të jepet sipas të njëjtës bazë me atë që ai është përdorur brenda ndërmarrjes. Bordi beson se shumica e informacioneve të dhëna për gjithë ndërmarrjen, të parashikuara në këtë Deklaratë, për produktet dhe shërbimet, zonat gjeografike dhe klientët kryesorë janë dhënë në pasqyrat financiare të tanishme ose mund të përgatitet me kosto shtesë minimale.

Zbatueshmëria për ndërmarrjet jopublike dhe organizatat jofitimprurëse

115. Bordi vendosi të vijojë përjashtimin e ndërmarrjeve jo-publike nga kërkesa për të raportuar informacion për segmentin. Shumë pak përdorues të pasqyrave financiare të ndërmarrjeve jopublike kanë kërkuar që Bordi t'u kërkojë këtyre ndërmarrjeve të japin informacion për segmentin.
116. Në kohën kur Bordi filloi të marrë në shqyrtim përmirësimin e dhënies së informacioneve për segmentet, Deklarata Nr 17 i BSKF-së me titull *Pasqyrat Financiare të Organizatave Jofitimprurëse*, nuk kishte dalë ende dhe në fuqi nuk ishte asnjë deklaratë për pasqyrat financiare të konsoliduara të organizatave jofitimprurëse. Shumica e organizatave jofitimprurëse jepnin informacion financiar për secilin prej fondeve të tyre, që është një formë e informacionit të zërthyer. Situata në Kanada ishte ndryshe. Kështu, kur të dy bordet ranë dakort të kryejnë një projekt të përbashkët, ata vendosën ta kufizojnë objektin për të përfshirë vetëm ndërmarrjet e biznesit publike.
117. Bordi ofroi një formë të kufizuar të informacionit të zërthyer në paragrafin 26 të Deklaratës 117, që kërkon dhënien e informacioneve për shpenzimet sipas klasifikimit funksional. Megjithatë, Bordi e pranon se aplikimi i asaj Deklarate mund ta rrisë nevojën për informacion të zërthyer për organizatat jofitimprurëse. Një Deklaratë përfundimtare që pritet të dalë nga Projekt-Paraqitja e BSKF-së me titull *Pasqyrat Financiare të Konsoliduara: Politikat dhe Procedurat*, mund ta rrisë edhe ajo nevojën në fjalë, sepse kërkon bashkim të informacioni për shumë njësi ekonomike në pasqyrat financiare të organizatave jofitimprurëse.
118. Metoda e përgjithshme e dhënies së informacionit në bazë të organizimit të brendshëm të ndërmarrjes mund të jetë e përshtatshme edhe për organizatat jofitimprurëse. Megjithatë, Bordi vendosi të mos i përfshijë organizatat jofitimprurëse në objektin e kësaj Deklarate. Përdoruesit e pasqyrave financiare të organizatave jofitimprurëse nuk i kanë kërkuar Bordit t'i përfshijë edhe këto organizata në objekt, ndoshta sepse ata nuk i kanë parë ende efektet e Deklaratës 117 dhe të Projekt-Paraqitjes mbi konsolidimet. Për më tepër, termi organizatë jofitimprurëse përdoret për një shumëllojshmëri njësisë ekonomike, disa prej të cilave janë të ngjashme me njësitë ekonomike dhe disa janë shumë të ndryshme. Ka të ngjarë që të ketë karakteristika unike të disa prej këtyre njësisë ekonomike apo nevoja të veçanta të përdoruesve, të cilat të kërkojnë dispozita të posaçme, që Bordi nuk i ka studiuar ende. Veç kësaj, AcSB-ja ka miratuar kohët e fundit disa standarde për raportimin e organizatave jofitimprurëse, të cilat ndryshojnë nga Deklarata 117. Në interes të realizimit të këtij projekti të përbashkët në kohë, Bordi vendosi të mos kryejë punë kërkimore dhe diskutime, të cilat do të ishin të nevojshme për të përshtatur kërkesat e këtij Standardi për organizatat jofitimprurëse në këtë moment. Shumë pak prej respondentëve për projekt-paraqitjen ishin kundër këtij qëndrimit të Bordit.

Data e hyrjes në fuqi dhe dispozita kalimtare

119. Bordi arriti në konkluzionin se kjo Deklaratë duhet të hynte në fuqi për pasqyrat financiare të publikuara për vitet fiskale që fillonin pas datës 15 dhjetor 1997. Gjatë përpilimit të Projekt-Paraqitjes, Bordi kishte vendosur që data e hyrjes në fuqi të ishte 15 dhjetor 1996. Bordi besonte se ky afat kohor ishte i arsyeshëm sepse thajse i gjithë informacioni që kërkon ky Standard del nga sistemet që përdoren brenda një ndërmarrjeje, dhe pritej të dilte një Deklaratë përfundimtare përpara fundit të vitit 1996. Megjithatë, respondentët thanë se për të përmbushur kërkesat e kësaj Deklarate disa ndërmarrje mund të kenë nevojë për më shumë kohë për të qënë në pajtim nga sa do të duhej sipas Projekt-Paraqitjes.
120. Bordi vendosi gjithashtu të mos kërkojë që informacioni për segmentin të raportohet në pasqyrat financiare për periudhat e ndërmjetme të vitit të parë të zbatimit. Një pjesë e informacionit që kërkohet të raportohet për periudhat e ndërmjetme bazohet në informacionin që duhet të jetë raportuar në pasqyrat financiare vjetore më të fundit.

Informacioni i ndërmjetëm nuk do të kishte kuptim pa një paketë të plotë të informacionit vjetor të segmentit, i cili mund të përdoret për krahasim dhe për të kuptuar bazën mbi të cilën jepet.

Shtojcë B

Amendimet për Bazën për Konkluzione në SNRF të tjera

Kjo shtojcë përmban amendime të Bazës për Konkluzione në SNRF-të e tjera, të cilat janë të nevojshme për të theksuar zëvendësimin e SNK 14 me SNRF 8.

* * * * *

Amendimet që përmban kjo shtojcë, kur u publikua SNRF 8 në vitin 2006, u përfshinë në tekstin e Bazës për Konkluzione të SNRF-ve 1, 6 dhe 7 dhe të SNK-ve 27 dhe 36 të publikuara më 30 nëntor 2006.

PËRMBAJTJA*paragrafët***UDHËZIM PËR ZBATIMIN E SNRF 8 *SEGMENTET E SHFRYTËZIMIT*****HYRJE****IG1****INFORMACION PËRSHKRUES PËR SEGMENTET RAPORTUES TË NJË NJËSIE EKONOMIKE****IG2****Përshkrim i llojeve të produkteve dhe shërbimeve nga të cilët krijon të ardhurat çdo segment raportues (paragrafi 22(b))****Matja e fitimit ose humbjes, aktiveve dhe pasiveve të segmentit (paragrafi 27)****Faktorët që përdorin drejtuesit për të identifikuar segmentet raportues të njësisë ekonomike (paragrafi 22(a))****INFORMACIONI PËR FITIMIN OSE HUMBJEN, AKTIVET DHE PASIVET E SEGMENTIT RAPORTUES****IG3****RAKORDIMET E TË ARDHURAVE, FITIMIT OSE HUMBJES, AKTIVEVE DHE PASIVEVE TË SEGMENTIT RAPORTUES****IG4****INFORMACION GJEOGRAFIK****IG5****INFORMACION PËR KLIENTËT KRYESORË****IG6****DIAGRAMË PËR TË NDIHMUAR NË IDENTIFIKIMIN E SEGMENTEVE RAPORTUES****IG7****Shtojcë Amendime të Udhëzimeve të tjera të Zbatimit**

Udhëzim për zbatimin e SNRF 8 Segmentet e Shfrytëzimit

Ky udhëzim shoqëron por nuk është pjesë e SNRF 8.

Hyrje

IG1 Ky udhëzim për zbatimin jep shembuj të cilët ilustrojnë dhëniet e informacioneve që kërkon SNRF 8 dhe një diagram e cila ndihmon për identifikimin e segmenteve raportues. Formatet në ilustrime nuk përbëjnë kërkesa. Bordi inkurajon përdorimin e një formati që jep informacionin në mënyrën më të kuptueshme për rrethanat specifike. Ilustrimet e mëposhtme janë për një njësi ekonomike të imagjinuar të cilët, të referuar si Shoqëri tregtare e Diversifikuar.

Informacion përshkrues për segmentet raportues të një njësie ekonomike.

IG2 Pjesa në vijim ilustron dhënien e informacionit përshkrues për segmentet raportues të një njësie ekonomike (referencat e paragrafëve lidhen me kërkesat e SNRF-së).

Përshkrim i llojeve të produkteve dhe shërbimeve nga të cilët krijonr të ardhurat çdo segment raportues (paragrafi 22(b))

Shoqëria tregtare e Diversifikuar ka pesë segmente raportues: pjesë për vetura, mjete lundruese motorike, programe kompjuterike, pajisje elektronike dhe shërbime financiare. Segmenti i pjesëve për vetura prodhon pjesë këmbimi për t'ua shitur shitësve me pakicë të pjesëve të veturave. Segmenti i mjeteve lundruese motorike prodhon mjete të vogla lundruese me motor për t'i shërbyer industrisë së kërkimit dhe shfrytëzimit të naftës në det dhe bizneseve të ngjashme. Segmenti i programeve kompjuterike prodhon programe kompjuterike për t'ua shitur prodhuesve dhe shitësve me pakicë të kompjuterëve. Segmenti i pajisjeve elektronike prodhon qarqe të mbyllura dhe produkte të lidhura me to për t'ua shitur prodhuesve të kompjuterëve. Segmenti i shërbimeve financiare është përgjegjës për disa pjesë të veprimtarive financiare të shoqërisë ku përfshihet edhe financimi i klientëve për të blerë produkte nga segmente të tjera si edhe veprimtaritë e dhënies hua të pronave.

Matja e fitimit ose humbjes, aktiveve dhe pasiveve të segmentit (paragrafi 27)

Politikat kontabël të segmenteve të shfrytëzimit janë po ato që përshkruhen në përmbledhjen e politikave të rëndësishme kontabël, me përjashtim të faktit të shpenzimi për pension për çdo segment shfrytëzimi njihet dhe matet në bazë të pagesave në mjete monetare që i bëhen skemës së pensione. Shoqëria tregtare e Diversifikuar vlerëson performancën në bazë të fitimit ose humbjes nga operacionet përpara shpenzimit tatimore pa përfshirë fitimet e humbjet neto që nuk përsëriten dhe fitimet e humbjet neto nga konvertimi në monedhë të huaj.

Shoqëria tregtare e Diversifikuar i kontabilizon shitjet dhe transferimet midis segmenteve sikur të ishin shitje ose transferime me palë të treta, domethënë me çmimet aktuale të tregut.

Faktorët që përdor drejtimi për të identifikuar segmentet raportues të njësisë ekonomike (paragrafi 22(a))

Segmentet raportues të Shoqërisë tregtare së Diversifikuar janë njësi strategjike biznesi të cilat ofrojnë produkte dhe shërbime të ndryshme. Ata menaxhohen veças sepse çdo biznes kërkon teknologji dhe strategji marketingu të ndryshme.

Shumica e bizneseve janë blerë si njësi të veçanta, dhe është ruajtur drejtimi që ka ekzistuar në kohën e blerjes.

Informacion për fitimin ose humbjen, aktivet dhe pasivet e segmenteve raportues

IG3 Tabela në vijim ilustron një format të sugjeruar për dhënien e Informacioni për fitimin ose humbjen, aktivet dhe pasivet e segmentit raportues (paragrafët 23 dhe 24). Për çdo vit për të cilin paraqitet një pasqyrë e të ardhurave dhe shpenzimeve, kërkohet të jepet i njëjti lloj informacioni. Shoqëria tregtare e Diversifikuar nuk e shpërndan shpenzimin tatimore (të ardhurën tatimore) ose fitimet dhe humbjet neto jo që nuk përsëriten për segmentet raportues. Veç kësaj, jo të gjithë segmentet raportues kanë zëra jo monetarë materiale përveç zhvlerësimit dhe amortizimit në fitim ose të humbje. Shumat në këtë ilustrim, të shprehura si “njësi monetare” (NJM), supozohen se janë vlera të marra nga raportet e përdorura nga shefi i marrjes së vendimeve të shfrytëzimit.

	Pjesë për vetura	Mjete lundruese motorike	Programe kompjuterike	Pajisje elektronike	Shërbime financiare	Gjithë të tjerat	Vlerat gjithsej
	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM
Të ardhura nga klientët e jashtëm	3,000	5,000	9,500	12,000	5,000	1,000 ^a	35,500
Të ardhura midis segmenteve	—	—	3,000	1,500	—	—	4,500
Të ardhura nga interesat	450	800	1,000	1,500	—	—	3,750
Shpenzime për interesat	350	600	700	1,100	—	—	2,750
Të ardhura neto nga interesat ^b	—	—	—	—	1,000	—	1,000
Zhvlerësimi dhe amortizimi	200	100	50	1,500	1,100	—	2,950
Fitimi i segmentit raportues	200	70	900	2,300	500	100	4,070
Elementë jo-mjete monetare të tjerë me rëndësi materiale							
Zhvlerësimi i aktiveve	—	200	—	—	—	—	200
Aktivët e segmentit raportues	2,000	5,000	3,000	12,000	57,000	2,000	81,000
Shpenzimet për aktivet afatgjata të segmentit raportues	300	700	500	800	600	—	2,900

Pasivet e segmentit raportues	1,050	3,000	1,800	8,000	30,000	–	43,850
<p>a Të ardhurat nga segmentet që nuk arrijnë kufijtë sasiore u ngarkohen katër segmenteve të shfrytëzimit të Shoqërisë tregtare të Diversifikuar. Këto segmente përfshijnë një biznes të vogël pronash, një biznes që jep me qira pajisje elektronike, një zyrë konsulence në fushën e programeve të kompjuterëve dhe një biznes që jep magazinë me qira. Asnjëri prej këtyre segmenteve nuk i ka arritur ndonjëherë kufijtë sasiore minimalë të klasifikimit si segmente raportues.</p> <p>b Segmenti i shërbimeve financiare krijon pjesën më të madhe të të ardhurave të veta nga interesat. Drejtimi mbështetet kryesisht në të ardhurat neto nga interesat, dhe jo në të ardhurat bruto dheshumet e shpenzimit, për menaxhimin e këtij segmenti. Rrjedhimisht, sikurse lejohet nga paragrafi 23, vetëm për shumën neto jepen informacione.</p>							

Rakordimet e të ardhurave, fitimit ose humbjes, aktiveve dhe pasiveve të segmentit raportues

IG4 Pjesa në vijim ilustron rakordimet e të ardhurave, fitimit ose humbjes, aktiveve dhe pasiveve të segmentit raportues me shumat përkatëse të njësisë ekonomike (paragrafi 28(a)-(b)). Rakordimet kërkohet të bëhen edhe për çdo zë tjetër informacioni material që është paraqitur (paragrafi 28(e)). Pasqyrat financiare të njësisë ekonomike supozohet se nuk përfshijnë operacionet jo të vijueshme. Sikurse trajtohet edhe në paragrafin IG2, njëسيا ekonomike i njeh dhe i mat shpenzimet e pensione ve të segmenteve të veta raportuese në bazë të pagesave në mjete monetare që i bëhen skemës së pensione ve dhe nuk i shpërndan disa zërat tek segmentet e tij raportues.

Të ardhurat	NJM
Të ardhurat gjithsej për segmentet raportues	39,000
Të ardhura të tjera	1,000
Eliminimi i të ardhurave midis segmenteve	(4,500)
Të ardhurat e njësisë ekonomike	35,500

Fitimi ose humbja	NJM
Fitimi ose humbja gjithsej për segmentet raportues	3,970
Fitim ose humbje tjetër	100
Eliminimi i fitimeve midis segmenteve	(500)
Shumat e pashpërndara	
Arkëtime nga zgjidhja e konflikteve ligjore	500
Shpenzime të tjera të shoqërisë	(750)
Rregullimi për shpenzimet e pensionit në konsolidim	(250)
Fitimi përpara shpenzimit të tatimit mbi të ardhurat	3,070

Aktivitet	NJM
Aktivitet gjithsej për segmentet raportues	79,000
Aktive të tjera	2,000
Eliminimi i llogarive të arkëtueshme nga zyra qendrore e shoqërisë	(1,000)
Shuma të tjera të pashpërndara	1,500
Aktivitet e njësisë ekonomike	81,500

Pasivet	NJM
Pasivet gjithsej për segmentet raportues	43,850
Pasive të pashpërndara të përfitimeve të përcaktuara të pensioneve	25,000
Pasivet e njësisë ekonomike	68,850

Zëra të tjerë materialë	Vlerat gjithsej të segmenteve raportues në NJM	Rregullimet në NJM	Vlerat gjithsej të njësisë ekonomike në NJM
Të ardhura nga interesat	3,750	75	3,825
Shpenzime për interesat	2,750	(50)	2,700
Të ardhurat neto nga interesat (vetëm segmenti i shërbimeve financiare)	1,000	–	1,000
Shpenzimet për aktivet	2,900	1,000	3,900
Zhvlerësimi e amortizimi	2,950	–	2,950
Zhvlerësimi i aktiveve	200	–	200

Zëri rakordues i shpenzimeve për aktivet është shuma e shpenzimit të kryer për ndërtesën e zyrave qendrore të shoqërisë, që nuk është përfshirë në informacionin për segmentin. Asnjëri nga rregullimet e tjera nuk është material.

Informacion gjeografik

IG5 Pjesa në vijim ilustron informacionin gjeografik që kërkohet nga paragrafi 23. (Ngaqë segmentet e Shoqërisë tregtare të Diversifikuar janë klasifikuar sipas dallimeve midis produkteve dhe shërbimeve, nuk kërkohet dhënia e informacioneve të tjera shtesë për të ardhurat për produktet dhe shërbimet (paragrafi 32)).

Informacioni gjeografik	Të ardhurat ^a	Aktivitet afatgjatë
	NJM	NJM
Shtetet e Bashkuara të Amerikës	19,000	11,000
Kanada	4,200	—
Kinë	3,400	6,500
Japoni	2,900	3,500
Vende të tjera	6,000	3,000
Gjithsej	35,500	24,000

a Të ardhurat u ngarkohen vendeve në bazë të vendndodhjes së klientëve.

Informacion për klientët kryesorë

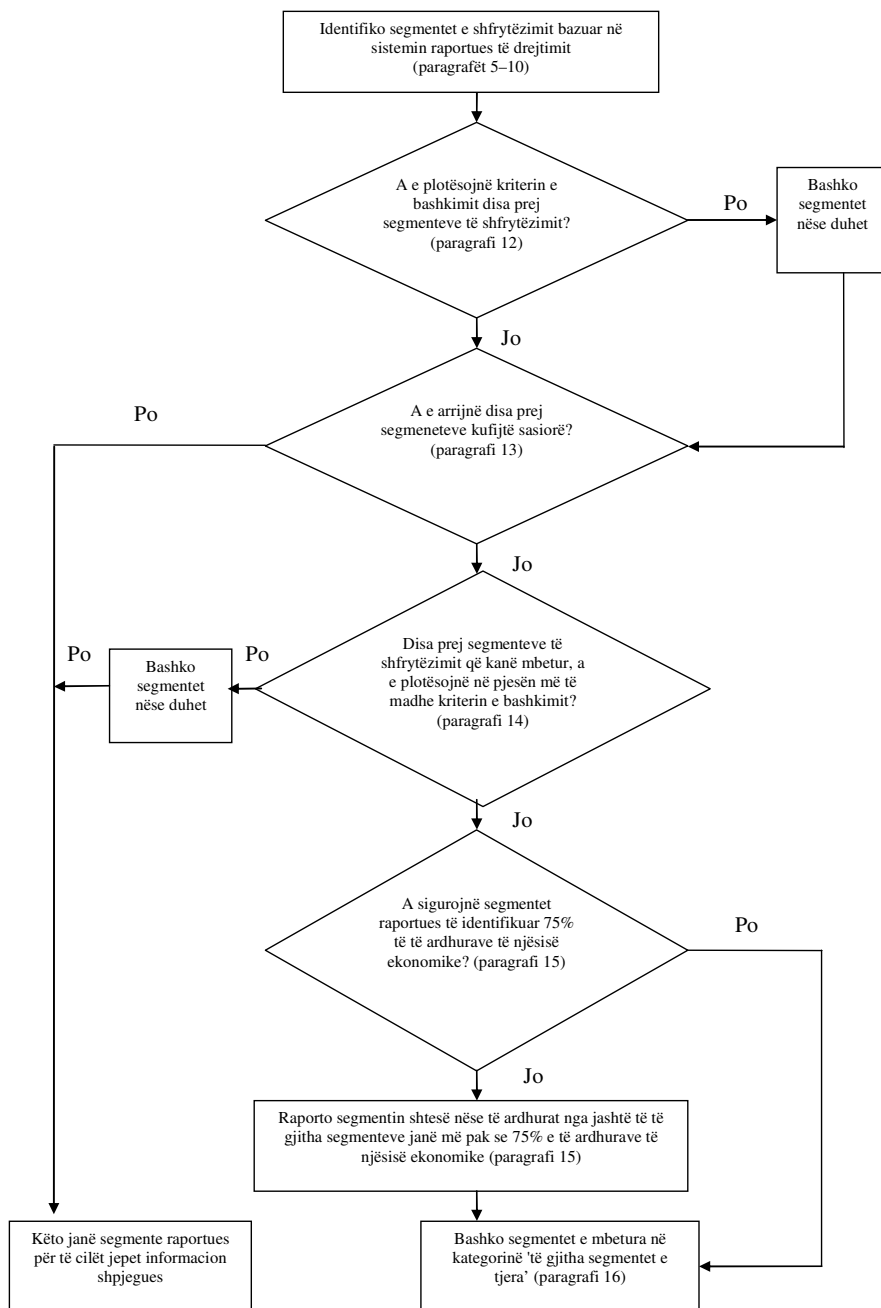
IG6 Pjesa në vijim ilustron informacionin për klientët kryesorë që kërkohet nga paragrafi 34. Nuk kërkohet as identiteti i klientit dhe as shuma e të ardhurave për çdo segment shfrytëzimi.

Të ardhurat nga një klient i segmenteve të Shoqërisë tregtare të Diversifikuar për programet kompjuterike dhe pajisjet elektronike përfaqësojnë përafërsisht 5,000 NJM të të ardhurave gjithsej të Shoqërisë.

Diagrama që ndihmon për të identifikuar segmentet raportues

IG7 Diagrama në vijim ilustron mënyrën se si të zbatohen dispozitat kryesore për identifikimin e segmenteve raportues sikurse përkufizohet në SNRF. Ky diagram është një shtojcë pamore e SNRF-së. Ai nuk duhet të interpretohet si ndryshim apo shtim i kërkesave të SNRF-së dhe nuk duhet të konsiderohet si alternativë e këtyre kërkesave.

Diagrama për identifikimin e segmenteve raportues

Shtojcë

Amendime të Udhëzimeve të tjera të Zbatimit

Kjo shtojcë përmban amendime të udhëzimeve për SNRF-të e tjera të cilat janë të nevojshme për të siguruar përputhjen me SNRF 8. Në paragrafët e ndryshuar, teksti i ri jepet i nënvijëzuar, ndërsa teksti i fshirë jepet me një vijë në mes.

* * * * *

Amendimet që përmbante kjo shtojcë kur u publikua SNRF 8 në vitin 2006, janë përfshirë në tekstin e Udhëzimit të Zbatimit të SNRF 4 dhe Shembujt Ilustrues që shoqërojnë SNK 36, të dy të publikuar më 30 nëntor 2006.